

31996R2200

1996 11 21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 297/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2200/96**1996 m. spalio 28 d.****dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ir ypač į jos 42 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

(1) kadangi šiuo metu vykstantys įvairūs pokyčiai vaisių ir daržovių sektoriuje sukuria naują situaciją šiame sektoriuje, prie kurios turi derintis gamintojai; kadangi dėl to pagrindinių rinkos organizavimo taisyklių perorientavimas yra pateisinamas; kadangi, atsižvelgiant į daugelį pakeitimų, padarytų tos rinkos organizavime nuo jos įvirtinimo pradžios, reikia, siekiant aiškumo, priimti naują reglamentą;

(2) kadangi pageidautina, kad į tą naują reglamentą būtų įtrauktos 1983 m. lapkričio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3285/83, nustatančio gamintojų organizacijų vaisių ir daržovių sektoriuje išleistų tam tikrų taisyklių išplėtimo bendras taisykles ⁽⁴⁾, 1985 m. gegužės 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1319/85 dėl Bendrijos taisyklių vaisiams ir daržovėms taikymo priežiūros sustiprinimo ⁽⁵⁾, 1988 m. liepos 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2240/88, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo 16b straipsnio taikymo persikams, citrinoms ir apelsinams taisykles ⁽⁶⁾, 1989 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1121/89 dėl intervencinės ribos obuoliams ir žiediniams kopūstams nustatymo ⁽⁷⁾, 1990 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EEB)

Nr. 1198/90, nustatančio Bendrijos citrusinių vaisių auginimo registrą ⁽⁸⁾, pagrindinės nuostatos; kadangi šie reglamentai dėl to turi būti panaikinti;

(3) kadangi bendrais privalomais standartais Bendrijoje parduodamiems ir į trečiąsias šalis eksportuojamiems vaisiams ir daržovėms besiremiantis klasifikavimas sudaro orientacinį pagrindą, skatinantį sąžiningą prekybą ir rinkos skaidrumą bei šalinantį iš rinkos nepatenkinamos kokybės produktus; kadangi atitikimas šiems standartams taip pat padeda gerinti gamybos pelningumą;

(4) kadangi pageidautina, siekiant paprastumo, vaisiams ir daržovėms nustatyti palyginti didelį poveikį rinkai turinčius standartus, atsižvelgiant į Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT/EEK) priimtus standartus; kadangi reikia nustatyti sąlygas, pagal kurias šie tarptautiniai standartai gali būti priderinti prie konkrečių Bendrijos reikalavimų;

(5) kadangi standartizavimas negali būti visiškai veiksmingas, jeigu jis nėra taikomas, su išimtimis, visiems pardavimo etapams ir nuo pat išvežimo iš gamybos regiono; kadangi išimty vis dėlto gali būti numatytos tam tikroms operacijoms, kurios yra labai neįžymios ir specifinės arba vyksta pardavimo grandies pradžioje, arba perdirbimui skirtų produktų atveju; kadangi taip pat reikia atsižvelgti į stygiaus ir neįprastai gausios pasiūlos galimybę; kadangi, siekiant garantuoti kokybę, kurios reikalauja standartai, už jų laikymąsi privalo būti atsakingas produkto turėtojas; kadangi vaisių ir daržovių savybėms vartotojų keliami reikalavimai visų pirma reiškia, kad produktų kilmė turi būti įtraukta į ženklinimą iki galutinio mažmeninės prekybos etapo ir tame galutiniame etape;

⁽¹⁾ OL C 52, 1996 2 21, p. 1.

⁽²⁾ OL C 96, 1996 4 1, p. 269.

⁽³⁾ OL C 82, 1996 3 19, p. 21.

⁽⁴⁾ OL L 325, 1983 11 22, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 220/92 (OL L 24, 1992 2 1, p. 7).

⁽⁵⁾ OL L 137, 1985 5 27, p. 39. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 404/93 (OL L 47, 1993 2 25, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 198, 1988 7 26, p. 9. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1327/95 (OL L 128, 1995 6 13, p. 8).

⁽⁷⁾ OL L 118, 1989 4 29, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1327/95 (OL L 128, 1995 6 13, p. 8).

⁽⁸⁾ OL L 119, 1990 5 11, p. 59.

- (6) kadangi vaisių ir daržovių gamyboje ir pardavime turėtų būti visiškai atsižvelgta į aplinkos apsaugos interesus, įskaitant naudojamus auginimo būdus, atliekų tvarkymą ir iš rinkos pašalintų produktų naikinimą, o ypač į vandens kokybės apsaugą, biologinės įvairovės palaikymą ir kaimo vietovių išlaikymą;
- (7) kadangi gamintojų organizacijos yra pagrindiniai bendrosios rinkos, kurios decentralizuotą veikimą jos užtikrina savo lygmenyje, organizavimo elementai; kadangi, nuolat didėjant paklausos koncentracijai, pasiūlos telkimas per šias organizacijas labiau negu bet kada iškyla kaip ekonominė būtinybė siekiant stiprinti gamintojų padėtį rinkoje; kadangi toks telkimas turi vykti savanoriškumo pagrindu ir turi įrodyti savo naudingumą gamintojų organizacijų savo nariams teikiamų paslaugų apimtimi ir veiksmingumu; kadangi dėl produktų pristatymo specializuotoms gamintojų organizacijoms, egzistuojančioms iki šio reglamento įsigaliojimo, nekliamas klausimas;
- (8) kadangi gamintojų organizacija negali būti savo valstybės narės pripažinta galinčia prisidėti prie bendros rinkos organizavimo tikslų pasiekimo, jeigu jos įstatai nekelia jai ir jos nariams tam tikrų reikalavimų; kadangi gamintojų grupėms, norinčioms pagal šį reglamentą įgyti gamintojų organizacijų statusą, turėtų būti leista pasinaudoti pereinamuoju laikotarpiu, per kurį būtų teikiama nacionalinė ir Bendrijos finansinė parama pagal tos grupės tam tikrus išpareigojimus;
- (9) kadangi pereinamasis laikotarpis turėtų būti suteikiamas jau pripažintoms pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 ⁽¹⁾ gamintojų organizacijoms, kurios negali tuojau įvykdyti šio reglamento keliamų pripažinimo reikalavimų; kadangi tokios organizacijos privalo sugebėti įrodyti galinčios atlikti reikiamus pakeitimus;
- (10) kadangi, siekiant suteikti gamintojų organizacijoms didesnę atsakomybę, ypač už jų finansinius sprendimus, ir panaudoti joms skirtas viešąsias lėšas ateities reikalavimams, reikia nustatyti tų lėšų naudojimo sąlygas; kadangi kaip tinkamas sprendimas galėtų būti gamintojų organizacijų įkurtų veiklos fondų bendras finansavimas;
- (11) kadangi veiklos fondų kūrimas ir tinkamas funkcionavimas reikalauja, kad gamintojų organizacijos imtųsi atsakomybės už savo narių visą atitinkamą vaisių ir daržovių produkciją;
- (12) kadangi, siekiant kontroliuoti Bendrijos išlaidas, gamintojų organizacijoms, kurios įkuria veiklos fondus, teikiamai pagalbai reikia nustatyti aukščiausią ribą;
- (13) kadangi regionuose, kuriuose gamybos organizavimas yra menkas, turėtų būti leidžiamas papildomos nacionalinės finansinės paramos suteikimas; kadangi valstybių narių, esančių ypatingai nepalankioje padėtyje struktūriniu atžvilgiu, atveju ta parama turėtų būti Bendrijos kompensuojama per Bendrijos paramos sistemą;
- (14) kadangi, siekiant toliau sparčiai skatinti gamintojų organizacijų ir jų asociacijų veiklą ir užtikrinti pageidautiną rinkos stabilumą, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama, remiantis tam tikromis sąlygomis, savo regione išplėsti taisykles, ypač reglamentuojančias gamybą, pardavimą ir aplinkos apsaugą, kurias to regiono organizacija ar asociacija priėmė savo nariams, nariais nesantiems gamintojams; kadangi esant tinkamam pateisinimui, tam tikras išlaidas, atsirandančias dėl taisyklių taikymo išplėtimo, turėtų padengti suinteresuoti gamintojai, kadangi jie turės naudoti iš to išplėtimo;
- (15) kadangi atskirų ar jau grupes sudariusių ūkio subjektų iniciatyva įkurtos tarpšakinės organizacijos, jei jos sudaro vaisių ir daržovių sektoriaus įvairių profesinių kategorijų didelę narių dalį, gali prisidėti prie to, kad būtų atidžiau atsižvelgiama į rinkos realijas, ir sudaryti sąlygas komercinės elgsenos vystymuisi, kuris pagerins duomenų apie gamybą teikimą, kitaip sakant, gamybos organizavimą, produkto pateikimą ir pardavimą; kadangi dėl to, kad šių organizacijų darbas gali padėti apskritai siekti Sutarties 39 straipsnio tikslų ir ypač šio reglamento tikslų, turėtų būti galima, nustačius atitinkamas veiklos formas, suteikti specifinį pripažinimą toms organizacijoms, kurios pateikia pakankamo atstovavimo masto įrodymus ir atlieka anksčiau minėtus tikslus atitinkančią praktinę veiklą; kadangi nuostatos dėl gamintojų organizacijų ir jų asociacijų priimtų taisyklių išplėtimo ir dėl tokio išplėtimo atsirandančių sąnaudų dalijimosi turėtų būti, esant siekiamų tikslų panašumui, taikomos ir tarpšakinėms organizacijoms;

⁽¹⁾ 1972 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1035/72 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo (OL L 118, 1972 5 20, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1363/95 (OL L 132, 1995 6 16, p. 1).

- (16) kadangi, siekiant stabilizuoti kainas, pageidautina, kad gamintojų organizacijos galėtų įsikišti į rinką, ypač nusprendamos nepateikti tam tikrais laikotarpiais prekybai tam tikrų kiekių; kadangi tokie produktų pašalinimo veiksmai neturi būti laikomi alternatyvia realizacijos rinka pačiai rinkai; kadangi dėl to Bendrijos teikiamas pašalinimų finansavimas turėtų būti ribojamas iki tam tikro nustatyto produkcijos procentinio dydžio ir Bendrijos skiriamos sumažinto dydžio kompensacijos, nors veiklos fondų naudojimas šiam tikslui turėtų būti leidžiamas; kadangi dėl paprastumo Bendrijos kompensacija turėtų būti bendro vienodo dydžio kiekvienam produktui; kadangi, siekiant palyginamo sumažinimo visiems produktams, reikalingas tam tikras diferencijavimas;
- (17) kadangi intervencija gali būti visiškai veiksminga tik tada, jeigu iš rinkos pašalinti produktai vėl nepatenka į įprastą pardavimo ciklą; kadangi reikėtų nurodyti įvairius alternatyvius jų galimo panaudojimo būdus, kad kiek įmanoma būtų galima išvengti jų naikinimo;
- (18) kadangi šis naujas pašalinimų valdymo būdas leis tuo pačiu metu panaikinti galiojančias nuostatas dėl ribų viršijimo pasekmių; kadangi vis dėlto pereinamuoju laikotarpiu derėtų išlaikyti tų nuostatų pagrindinį principą ir įgalinti Komisiją, iškilus reikalui, veikti remiantis tuo principu;
- (19) kadangi Reglamentu (EB) Nr. 3290/94 ⁽¹⁾ Taryba nustatė patikslinimus ir pereinamojo laikotarpio priemones, reikalingas žemės ūkio sektoriuje, siekiant įgyvendinti daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytus susitarimus, ypač naujus prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis vaisių ir daržovių sektoriuje; kadangi Reglamento (EB) Nr. 3290/94 XIII priedo nuostatos yra įterptos į šį reglamentą; kadangi vis dėlto tais atvejais, kai produktai yra importuojami į Bendriją pramoniniam perdirbimui, jie nėra parduodami konsignacijos pagrindais; kadangi dėl to įvežimo kainos patikrinimas gali būti atliekamas kitu pagrindu nei vienodo dydžio vertė; kadangi šiuo atžvilgiu atitinkamos nuostatos dėl to turėtų būti papildytos;
- (20) kadangi bendrosios rinkos organizavimo taisyklių turėtų laikytis visi ūkio subjektai, kuriems jos taikomos, nes priešingu atveju jų poveikis bus iškreiptas su visomis iš
- to kylančiomis pasekmėmis tiek viešųjų lėšų panaudojimui, tiek konkurencijos lygiui; kadangi šiam sektoriui turėtų būti sukurtas specialus Bendrijos inspektorių korpusas; kadangi tiek dėl biudžeto, tiek ir dėl efektyvumo priežasčių šis korpusas turėtų būti sudarytas iš Komisijos pareigūnų ir galimai iš kitų darbuotojų; kadangi taip pat reikia numatyti Bendrijos nuobaudas, kad būtų galima užtikrinti, kad naujos taisyklės yra vienodai taikomos visoje Bendrijoje;
- (21) kadangi vienas iš būtinų bendros rinkos organizavimo tinkamo valdymo elementų yra išsamios žinios apie rinką; kadangi dėl to šiam tikslui turėtų būti numatytos priemonės;
- (22) kadangi tam tikros pagalbos teikimas statytų į pavojų vienos bendros rinkos veikimą; kadangi dėl to Sutarties nuostatos, įgalinančios valstybių narių teikiamą pagalbą tikrinti ir nesuderinamą su bendrąja rinka pagalbą uždrausti, turėtų būti išplėstos šiame reglamente nurodytam sektoriui;
- (23) kadangi bendras rinkos organizavimas šiame sektoriuje tuo pačiu metu privalo deramai atitikti Sutarties 39 ir 110 straipsniuose nustatytus tikslus;
- (24) kadangi, siekiant palengvinti šio reglamento nuostatų įgyvendinimą, reikia nustatyti valstybių narių ir Komisijos glaudaus bendradarbiavimo Vadybos komitete tvarką;
- (25) kadangi, siekiant pagerinti ypač nepalankią padėtį lazdynų riešutų sektoriuje, 1997–1998, 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metais nuskintiems lazdynų riešutams reikia suteikti vienodo dydžio pagalbą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

- Šiuo reglamentu nustatomas vaisių ir daržovių rinkos bendras organizavimas.
- Bendras organizavimas apima šiuos produktus:

⁽¹⁾ OL L 349, 1994 12 31, p. 105. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1193/96 (OL L 161, 1996 6 29, p. 1).

KN kodas	Aprašas
0702 00	Pomidorai, švieži ar šaldyti
0703	Svogūnai, šalotai, česnakai, porai ir kitos svogūninės daržovės, šviežios arba šaldytos
0704	Gūžiniai, žiediniai, garbanotieji kopūstai, kalioropės ir panašios maistinės kopūstinės daržovės, šviežios arba šaldytos
0705	Salotos (<i>Lactuca sativa</i>) ir cikorijos (<i>Cichorium spp.</i>), šviežios ir šaldytos
0706	Morkos, ropės, salotiniai burokėliai, pūteliai, salierai, ridikai ir panašūs maistiniai šakniavaisiai, švieži arba šaldyti
0707 00	Agurkai ir kornišonai, švieži arba šaldyti
0708	Ankštinės daržovės, gliaudytos arba negliaudytos, šviežios arba šaldytos
ex 0709	Kitos daržovės, šviežios arba šaldytos, išskyrus subpozicijų 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ir 0709 90 60 daržoves
ex 0802	Kiti riešutai, švieži arba džiovinti, su kevalais arba be kevalų, nulupti arba nenulupti, išskyrus subpozicijos 0802 90 30 arekos palmės (arba betelio) riešutus ir kolamedžio riešutus
0803 00 11	Švieži laukiniai bananai
ex 0803 00 90	Džiovinti laukiniai bananai
0804 20 10	Šviežios figos
0804 30 00	Ananasai
0804 40	Avokados vaisiai
0804 50 00	Gvajavos, mangai ir mangostano (garcinijos) vaisiai
0805	Citrusiniai vaisiai, švieži arba džiovinti
0806 10 21	Šviežios valgomųjų veislių vynuogės
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Melionai (įskaitant arbūzus) ir melionmedžio (papajos) vaisiai, švieži
0808	Obuoliai, kriaušės ir svarainiai, švieži
0809	Abrikosai, vyšnios, persikai (įskaitant nektarinus), slyvos ir dygiosios slyvos vaisiai, švieži
0810	Kiti švieži vaisiai
0813 50 31	Mišiniai, sudaryti tikrai iš džiovintų riešutų, klasifikuojamų pagal 0801 ir 0802 KN kodus
0813 50 39	
1212 10 10	Saldžiavaisio pupmedžio vaisiai

3. 2 dalyje išvardytų produktų prekybos metai nustatomi, jeigu reikia, 46 straipsnyje numatyta tvarka.

I SKYRIUS

Produktų klasifikavimas*2 straipsnis*

1. Vartotojui pateiktini švieži produktai gali būti klasifikuojami remiantis tam tikrų standartų rinkiniu.

2. I priede išvardytų šviežių vaisių ir daržovių standartai bendram rinkų organizavimui įgyvendinti priimami 46 straipsnyje numatyta tvarka. Šiuo tikslu, atsižvelgiama į Europos ekonomikos komisijos darbo grupės greitai gendančių produktų standartizavimui ir kokybei rekomenduotus JT/EEK standartus.

Kol nebus priimti nauji standartai, toliau taikomi pagal Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 2 straipsnio nuostatas parengti standartai.

3. Komisija, veikdama 46 straipsnyje numatyta tvarka, į I priedo sąrašą gali įtraukti kitus produktus.

3 straipsnis

1. Produktų, kuriems taikomi priimti kokybės standartai, turėtojas negali tokių produktų viešai pateikti pardavimui arba siūlyti juos parduoti, arba tiekti ar bet koku kitu būdu pateikti juos į rinką Bendrijoje, nesilaikydamas tų standartų. Už tokių standartų atitikimo laikymąsi atsakingas turėtojas.

Tačiau valstybės narės gali daryti išimtis reikalavimui laikytis kokybės standartų arba kai kurių jų nuostatų:

a) didmeninėse rinkose, ypač gamintojų rinkose, esančiose gamybos vietovėje, augintojų viešai pateiktiems arba siūlomiems parduoti, parduodamiems, tiekiamiems ar bet koku kitu būdu pateiktiems į rinką produktams;

b) iš tų didmeninių rinkų į paruošimo ar pakavimo punktus bei sandėliavimo patalpas toje pačioje gamybos vietovėje išsiųstiems produktams.

Taikydama antrąją pastraipą, suinteresuota valstybė narė informuoja Komisiją ir praneša jai apie priemones, kurių ji ėmėsi.

2. Nereikalaujama, kad kokybės standartus tam tikroje gamybos vietovėje atitiktų:

a) augintojo parduoti ar pristatyti į paruošimo ir pakavimo punktus bei sandėliavimo patalpas, arba iš jo ūkio į tuos punktus išsiųsti produktai;

b) iš sandėliavimo patalpų į paruošimo ir pakavimo punktus išsiųsti produktai.

3. Nereikalaujama, kad kokybės standartus atitiktų:

a) į perdirbimo įmones išsiųsti produktai, jeigu 46 straipsnyje nustatyta tvarka pramoniniam perdirbimui skirtiems produktams nėra nustatyti minimalūs kokybės kriterijai;

b) gamintojo savo ūkyje vartotojams jų asmeniniam vartojimui perduodami produktai;

c) remiantis valstybės narės prašymu 46 straipsnyje numatyta tvarka priimtu Komisijos sprendimu, tam tikro regiono produktai, kurie yra tame regione parduodami mažmeninėje prekyboje nusistovėjusiam tradiciniam vietiniam vartojimui.

4. Kad produktai, nurodyti 2 dalyje ir 3 dalies a punkte, atitinka nustatytas sąlygas, ypač jų paskirties atžvilgiu, turi būti pateikti įrodymai.

4 straipsnis

Tais atvejais, kai po ypatingo stygiaus arba nepaprastai gausios pasiūlos kokybės standartus atitinkančių produktų pasiūla yra nepakankama vartotojų paklausai patenkinti arba ją pastebimai viršija, tam tikram ribotam laikotarpiui priimamos priemonės dėl standartų netaikymo, laikantis Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų ir vadovaujantis 46 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Informaciniai duomenys, kurių reikalauja kokybės standartai, privalo būti nurodyti įskaitomai akivaizdžioje vietoje ant vienos pakuotės pusės, neištrinamai išspausdinant tiesiai ant pakuotės arba etiketėje, kuri yra pakuotės sudėtinė dalis arba prie pakuotės gerai pritvirtinta.

2. Siunčiamoms nepakuotoms ir tiesiai į transporto priemonę pakraunamoms prekėms 1 dalyje nurodyti duomenys pateikiami dokumente, siunčiamame kartu su prekėmis, arba nurodomi transporto priemonės viduje akivaizdžioje vietoje dedamame skelbime.

6 straipsnis

Kai produktai yra pakuojami mažmeninės prekybos etape, reikalaujami informaciniai duomenys turi būti įskaitomi ir pastebimi.

Fasuotiems produktams, kaip nurodyta Direktyvoje 79/112/EEB⁽¹⁾, šalia visos informacijos, numatytos pagal bendrus kokybės standartus, nurodomas grynasis svoris. Tačiau tais atvejais, kai produktai paprastai yra parduodami vienetais, reikalavimas nurodyti grynąjį svorį netaikomas, jei vienetų skaičius yra aiškiai matomas ir iš išorės lengvai suskaičiuojamas, arba, nesant tokios galimybės, jei tas skaičius nurodomas etiketėje.

Produktai gali būti pateikiami nesupakuoti, jei prekiautojas mažmenomis prie siūlomų parduoti prekių pridėda kortelę su kokybės standartuose nurodytais aiškiai ir įskaitomai pateiktais informaciniais duomenimis apie:

- veislę,
- produkto kilmę,
- klasę.

7 straipsnis

Siekiant nustatyti, ar produktai, kuriems taikomi kokybės standartai, atitinka 3–6 straipsnių nuostatas, kiekvienos valstybės narės paskirtos institucijos, vadovaudamosi VI skyriumi, atrankos būdu atlieka patikrinimus visuose pardavimo ir transportavimo etapuose.

Tokie patikrinimai turėtų būti daromi prieš juos išsiunčiant iš gamybos vietovių, kai tie produktai yra pakuojami arba pakraunami.

Valstybės narės praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai atsakingomis už tikrinimą paskirtų institucijų pavadinimus.

8 straipsnis

1. Produktus, kuriems taikomi kokybės standartai, leidžiama importuoti iš trečiųjų šalių tik tuo atveju, jei jie atitinka kokybės standartus arba bent jiems lygiaverčius standartus.

2. 3–7 straipsniai į Bendriją importuotiems produktams taikomi atlikus importo formalumus pagal galiojančias Bendrijos taisykles.

9 straipsnis

1. Produktus, kuriems taikomi kokybės standartai, leidžiama eksportuoti į trečiąsias šalis tik tuo atveju, jei jie atitinka tuos standartus.

Tačiau išlygos gali būti suteikiamos 46 straipsnyje numatyta tvarka, siekiant laikytis numatomų rinkų reikalavimų.

⁽¹⁾ 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 79/112/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinių etiketėmis, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 33, 1979 2 8, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

2. Į trečiąsias šalis eksportuojami produktai turi būti tikrinami, ar laikomasi kokybės reikalavimų, prieš juos išvežant iš Bendrijos muitų teritorijos.

10 straipsnis

Priemonės, skirtos užtikrinti vienodą šio skyriaus nuostatų taikymą, priimamos 46 straipsnyje nustatyta tvarka.

Produktams, skirtiems importuoti į Bendriją, tokiomis priemonėmis gali būti eksportuojančios trečiosios šalies oficialių kontrolės institucijų patvirtinimas.

II SKYRIUS

Gamintojų organizacijos

11 straipsnis

1. Šiame reglamente „gamintojų organizacija“ – tai juridinis asmuo:

a) kuri savo iniciatyva sukuria 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų šių kategorijų produktų ugintojai:

- i) vaisių ir daržovių,
- ii) vaisių,
- iii) daržovių,
- iv) perdirbimui skirtų produktų,
- v) citrusinių vaisių,
- vi) riešutų,
- vii) grybų;

b) kuris visų pirma turi tikslą:

- 1) užtikrinti, kad gamyba būtų planuojama ir pritaikoma prie paklausos, ypač kokybės ir kiekybės atžvilgiais;
- 2) skatinti savo narių pagamintų produktų pasiūlos koncentraciją ir pateikimą rinkai;
- 3) mažinti gamybos sąnaudas ir stabilizuoti gamintojo kainas;
- 4) skatinti auginimo praktikos, gamybos metodų ir aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimos atliekų tvarkymo praktikos panaudojimą, ypač siekiant apsaugoti vandens, dirvožemio ir kraštovaizdžio kokybę, išsaugoti ir (arba) puoselėti biologinę įvairovę;

c) kurio įstatai iš savo gamintojų narių visų pirma reikalauja:

- 1) taikyti gamintojų organizacijos priimtas taisykles, susijusias su duomenų apie gamybą teikimu, pačia gamyba, pardavimu ir aplinkos apsauga;

- 2) priklausyti tik vienai iš a punkte nurodytų gamintojų organizacijų pagal turimame ūkyje vienos iš a punkte išvardytų produktų kategorijų produkciją;
- 3) per gamintojų organizaciją parduoti visą atitinkamą produkciją.

Tačiau jei gamintojų organizacija leidžia ir laikomasi jos nustatytų sąlygų, gamintojai nariai gali:

- parduoti ne daugiau kaip 25 % savo produkcijos, jei jie yra vaisių ir daržovių gamintojų organizacijų nariai, kaip nurodyta a punkto i papunktyje, ir ne daugiau kaip 20 % savo produkcijos, jei jie yra kitų tipų gamintojų organizacijų nariai, tiesiai savo ūkiuose vartotojams jų asmeninėms reikmėms, ir be to,
- parduoti patys arba per savo gamintojų organizacijos paskirtą kitą gamintojų organizaciją nedidelius palyginti su savo organizacijos parduodamomis apimtimis produktų kiekius,
- parduoti per savo gamintojų organizacijos paskirtą kitą gamintojų organizaciją produktus, kurių dėl jų savybių paprastai neapima tos organizacijos komercinė veikla,
- 46 straipsnyje nustatyta tvarka gauti leidimą išimties tvarka tam tikriems produktams sudaryti tiesiogines sutartis su perdirbimo įmonėmis palaiapsniui mažinais kiekiais ir pereinamuoju laikotarpiu iki 1999 m. gruodžio 31 d.;

- 4) teikti gamintojų organizacijos statistikos tikslams reikalingą informaciją, ypač apie auginimo plotus, užaugintus kiekius, derlingumą ir tiesioginius pardavimus;
- 5) mokėti įstatuose numatytus finansinius įnašus 15 straipsnyje numatytam veiklos fondui sukurti ir papildyti;

d) kurio įstatai numato:

- 1) c punkto 1 papunktyje nurodytų taisyklių nustatymo, priėmimo ir pakeitimo tvarką;
- 2) gamintojų organizacijai finansuoti reikalingų finansinių įnašų nustatymą nariams;
- 3) taisykles, įgalinančias gamintojus narius demokratiškai kontroliuoti savo organizaciją ir jos sprendimus;
- 4) nuobaudas už išipareigojimų pagal įstatus pažeidimus, ypač už finansinių įnašų nesumokėjimą arba gamintojų organizacijos nustatytų taisyklių pažeidimus;

- 5) naujų narių priėmimo taisykles, ypač minimalų narystės laikotarpį;
- 6) organizacijos veikimui reikalingas apskaitos ir biudžeto taisykles;

e) kuris buvo atitinkamos valstybės narės pripažintas pagal 2 dalį.

2. Šio reglamento tikslams valstybės narės gamintojų organizacijomis pripažįsta visas tokio pripažinimo prašančias gamintojų grupes su sąlyga, kad:

- a) jos atitinka 1 dalyje išdėstytus reikalavimus ir pateikia atitinkamus įrodymus, įskaitant tuos, kurie patvirtina, kad jos turi minimalų narių skaičių ir minimalią parduodamos produkcijos apimtį, nustatytinus 46 straipsnyje numatyta tvarka;
- b) yra pakankamai įrodymų, kad jos gali tinkamai atlikti savo veiklą ir laiko, ir efektyvumo atžvilgiu;
- c) jos veiksmingai įgalina savo narius gauti techninę pagalbą naudojant aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimus auginimo būdus;
- d) jos veiksmingai aprūpina savo narius techninėmis jų produktų laikymo, pakavimo ir pardavimo priemonėmis ir užtikrina tinkamą jų veiklos komercinį ir biudžetinį valdymą.

3. Šio reglamento tikslams valstybės narės gamintojų organizacijomis taip pat gali pripažinti kitas nei 1 dalies a punkte nurodytas gamintojų organizacijas, egzistuojančias iki šio reglamento įsigaliojimo ir iki šio reglamento taikymo datos pripažintas pagal Reglamentą Nr. 1035/72.

Tais atvejais, kai valstybės narės gamintojų organizacijas pripažįsta pagal ankstesnę pastraipą, taikomi 1 dalyje, išskyrus 1 dalies a punktą ir, atsižvelgiant į aplinkybes, 1 dalies c punkto 2 papunktį, ir 2 dalyje išdėstyti reikalavimai.

12 straipsnis

1. Valstybės narės:

- a) sprendžia, ar suteikti gamintojų organizacijai pripažinimą per tris mėnesius nuo paraiškos su visais patvirtinančiais dokumentais pateikimo;

- b) reguliariais laiko tarpais atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog gamintojų organizacijos atitinka pripažinimo sąlygas, o nesilaikymo atveju tokioms organizacijoms skiria nuobaudas ir, jei reikia, sprendžia dėl pripažinimo panaikinimo;
- c) apie kiekvieną sprendimą dėl pripažinimo suteikimo, atsisakymo suteikti ar panaikinimo praneša Komisijai.

2. Sąlygos, pagal kurias valstybės narės privalo pranešinėti Komisijai apie gamintojų organizacijų veiklą, bei šių pranešimų dažnumas, nustatomi 46 straipsnyje numatyta tvarka.

Komisija tikrina, kad būtų laikomasi 11 straipsnio ir šio straipsnio 1 dalies b punkto, atlikdama patikrinimus pagal VI skyrių, ir, atsižvelgdama į tokių patikrinimų rezultatus, jei reikia, kreipiasi į valstybes nares dėl pripažinimo panaikinimo.

13 straipsnis

1. Gamintojų organizacijos, pripažintos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 iki šio reglamento įsigaliojimo ir negalinčios be pereinamojo laikotarpio įvykdyti pripažinimo reikalavimų pagal šio reglamento 11 straipsnį, gali tęsti veiklą pagal IV skyriaus nuostatas dvejus metus po jo įsigaliojimo, jei jos ir toliau laikosi Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 minėtų straipsnių reikalavimų.

2. 1 dalyje nurodytas dvejų metų laikotarpis gali būti pratęstas iki penkerių metų, jeigu atitinkama gamintojų organizacija:

- a) ne vėliau kaip iki nustatytos datos prieš 1 dalyje nurodyto dvejų metų laikotarpio pabaigą pateikia atitinkamai valstybei narei veiklos planą, kurį ji turi priimti ar atmesti, siekiant gauti pripažinimą pagal 11 straipsnio 2 dalį;
- b) gali, pateikdama savo veiklos planą, įrodyti, kad ji yra įsteigusi 15 straipsnyje nurodytą veiklos fondą;
- c) išsipareigoja, gresiant valstybės narės nustatytoms nuobaudoms, baigti įgyvendinti savo veiklos planą iki penkerių metų laikotarpio pabaigos.

3. Gamintojų organizacijos, kurios nebeatitinka 2 dalyje išdėstytų sąlygų, nepaisant priežasties ir momento, praranda savo statusą pagal 12 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas sąlygas.

Tačiau pirmoji pastraipa taikoma nepažeidžiant jokių individualių teisių, kurias gamintojų organizacija galėjo būti įgijusi pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72.

14 straipsnis

1. Naujoms gamintojų organizacijoms arba toms, kurios nebuvo pripažintos pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 iki šio reglamento įsigaliojimo, gali būti leidžiamas pereinamasis penkerių metų neviršijantis laikotarpis 11 straipsnyje nustatytoms pripažinimo sąlygoms įvykdyti.

Siekdamos įvykdyti pripažinimo reikalavimus, jos pateikia atitinkamai valstybei narei etapais išdėstytą pripažinimo planą, kurio priėmimas reiškia pirmojoje pastraipoje nurodyto penkerių metų laikotarpio pradžią ir preliminarų pripažinimą.

2. Per ketverius metus nuo preliminarus pripažinimo valstybės narės 1 dalyje nurodytoms gamintojų organizacijoms gali teikti:

a) pagalbą jų kūrimuisi skatinti ir jų administraciniam veikimui palengvinti;

b) pagalbą, teikiamą tiesiogiai arba per kredito institucijas specialių paskolų forma, daliai investicijų, reikalingų pripažinimui gauti ir numatytų 1 dalies antroje pastraipoje nurodytame pripažinimo plane, padengti.

3. 2 dalyje nurodytą pagalbą kompensuoja Bendrija pagal 52 straipsnio 2 ir 3 dalis.

4. Prieš suteikdamos preliminarų pripažinimą, valstybės narės informuoja Komisiją apie savo ketinimus ir jų galimas finansines pasekmes.

5. Gamintojų organizacijos pripažinimo plano pateikimas valstybei narei reiškia organizacijos išsipareigojimą paklusti nacionaliniams ir Bendrijos patikrinimams pagal VI skyrių, ypač dėl tinkamo viešųjų lėšų tvarkymo.

6. Savo išsipareigojimų nevykdančioms gamintojų organizacijoms valstybės narės skiria tinkamas nuobaudas.

7. Pagal 48 straipsnį priimtos išsamios taikymo taisyklės šiam straipsniui įgyvendinti apima nuostatas, užtikrinančias, kad Portugalijos gamintojų organizacijoms mokama pagalba, išreiškiamą gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos vertės procentiniu dydžiu, yra ne mažesnė už tą, kuri skiriama pagal Reglamentą (EEB) Nr. 746/93⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 1993 m. kovo 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 746/93 dėl pagalbos teikimo siekiant skatinti gamintojų organizacijų kūrimą ir palengvinti jų veikimą, kaip numatyta Reglamentuose (EEB) Nr. 1035/72 ir (EEB) Nr. 1360/78, Portugalijoje.

15 straipsnis

1. Bendrijos finansinė parama veiklos fondą įsteigiančioms gamintojų organizacijoms teikiama pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

Šis fondas yra finansuojamas gamintojų narių finansiniais įnašais, remiantis faktiškai parduotų vaisių ir daržovių kiekiais arba verte, ir pirmoje pastraipoje nurodyta finansine pagalba.

2. Veiklos fondai, nurodyti 1 dalyje, naudojami:

- a) pašalinimams iš rinkos finansuoti pagal 3 dalyje nustatytas sąlygas;
- b) kompetentingoms nacionalinėms institucijoms pateikti ir jų pagal 16 straipsnio 1 dalį patvirtintai veiksmų programai finansuoti.

Tokie fondai taip pat gali būti naudojami gamintojų organizacijos pateiktam, kaip nurodyta 13 straipsnyje, veiklos planui visiškai arba iš dalies finansuoti.

3. Veiklos fondo naudojimas pašalinimams iš rinkos finansuoti yra leistinas tik tais atvejais, jei veiksmų programą yra patvirtinusios kompetentingos nacionalinės institucijos. Finansavimas yra vienos ar daugiau iš šių formų:

- a) pašalinimo kompensacija už II priede neišvardytus produktus, atitinkančius galiojančius standartus, jei tokie standartai buvo nustatyti pagal 2 straipsnį;
- b) priedas prie Bendrijos skiriamos pašalinimo kompensacijos.

Valstybės narės gali nustatyti maksimalų kompensacijos arba priedo dydį, bet taip nustatyto priedo dydis, pridėjus Bendrijos pašalinimo kompensacijos dydį, negali viršyti pašalinimo kainų maksimalaus dydžio, taikomo 1995–1996 prekybos metais pagal Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 16 straipsnio 3a dalį, 16a straipsnį, 16b straipsnį ir 18 straipsnio 1 dalies a punkto pirmą įtrauką.

Veiklos fondo dalis, kuri gali būti naudojama pašalinimams finansuoti, negali viršyti 60 % pirmais metais, 55 % antrais metais, 50 % trečiais metais, 45 % ketvirtais metais, 40 % penktais metais ir 30 % nuo šeštų metų, pradedant skaičiuoti nuo gamintojų organizacijos pateiktos ir kompetentingų nacionalinių institucijų patvirtintos pirmos veiksmų programos patvirtinimo datos.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytiems pašalinimams taikomi 22 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nustatyti apribojimai.

4. Veiksmų programos, kaip nurodyta 2 dalies b punkte:

a) turi keletą iš 11 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų ir kitų tikslų, būtent apimančių: produkcijos kokybės gerinimą, produktų komercinės vertės kėlimą, vartotojų reikmes atitinkančių produktų rėmimą, ekologinių produktų linijų kūrimą, integruotos gamybos ir kitų aplinką tausojančių gamybos būdų skatinimą, pašalinimų mažinimą;

b) apima veiklą, plėtojančią aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimų būdų panaudojimą gamintojams nariams pasirenkant auginimo technologijas ir tvarkant atliekas.

„Aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimi būdai“ reiškia būtent tuos būdus, kurie padeda pasiekti Reglamento (EEB) Nr. 2078/92⁽¹⁾ 1 straipsnio a, b ir c punktuose numatytų tikslų;

c) numato finansinį aprūpinimą techniniams ir žmonių ištekliams, reikalingiems siekiant užtikrinti augalų sveikatos standartų ir taisyklių bei didžiausios leistinos likučių koncentracijos laikymąsi.

5. 1 dalyje nurodyta finansinė pagalba prilygsta toje dalyje nurodytų ir faktiškai įmokėtų finansinių įnašų dydžiui, bet ribojama iki 50 % pagal 2 dalį patirtų faktinių išlaidų.

Šis procentinis dydis sudaro 60 %, jei veiksmų programą arba veiksmų programos dalį pateikia:

- a) arba kelios pagal transnacionalines schemas skirtingose valstybėse narėse veikiančios Bendrijos gamintojų organizacijos, išskyrus 2 dalies a punkte nurodytiems veiksams;
- b) arba viena ar kelios gamintojų organizacijos, dalyvaujančios tarpšakiniu pagrindu veikiančiose schemose.

Tačiau finansinei pagalbai nustatoma 4 % kiekvienos gamintojų organizacijos parduotos produkcijos vertės riba su sąlyga, kad bendras finansinės pagalbos dydis sudaro mažiau kaip 2 % visų gamintojų organizacijų bendros apyvartos. Siekiant užtikrinti, kad šios ribos būtų laikomasi, išmokamas 2 % dydžio avansas, o likusioji pagalbos dalis suteikiama sužinojus paramos paraiškų bendrą sumą. Nuo 1999 m. ir toliau 4 % dydis didinamas iki 4,5 %, o bendros apyvartos procentinis dydis didinamas nuo 2 % iki 2,5 %

⁽¹⁾ 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2078/92 dėl žemės ūkio gamybos būdų, suderinamų su aplinkos apsaugos ir kaimo vietovių išlaikymo reikalavimais (OL L 215, 1992 7 30, p. 85). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2722/95 (OL L 288, 1995 12 1, p. 35).

6. Bendrijos regionuose, kuriuose gamintojų organizavimo laipsnis yra ypač žemas, valstybėms narėms gali būti leista, pateikus deramai pagrįstą prašymą, gamintojų organizacijoms suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, kuri negali būti didesnė nei pusė gamintojų finansinių įnašų. Ši pagalba yra papildoma veiklos fondui.

Valstybėms narėms, kurių mažiau kaip 15 % vaisių ir daržovių produkcijos parduoda gamintojų organizacijos ir kurių vaisių ir daržovių produkcija sudaro bent 15 % bendros žemės ūkio produkcijos, pirmoje pastraipoje nurodytą pagalbą, suinteresuotos valstybės narės prašymu per Bendrijos paramos sistemą, gali kompensuoti Bendrija.

16 straipsnis

1. Veiksmų programos, nurodytos 15 straipsnio 2 dalies b punkte, pateikiamos kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kurios jas patvirtina arba atmeta, arba prašo pakeisti atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas.

Valstybės narės nustato nacionalinius metmenis bendroms sąlygoms, susijusioms su 15 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytomis priemonėmis, parengti. Savo siūlomus metmenis jos pateikia Komisijai, kuri gali prašyti per tris mėnesius juos pakeisti, jei ji nustato, kad pasiūlymas neįgalina siekti tikslų, nustatytų Sutarties 130r straipsnyje ir Bendrijos politikos ir veiksmų aplinkos ir tvarios plėtros srityse programoje.

2. Ne vėliau kaip kiekvienų metų pabaigoje gamintojų organizacijos praneša valstybei narei kitiems metams apskaičiuotą veiklos fondo dydį ir pateikia atitinkamus motyvus, pagrįstus veiksmų programos įvertinimais, einamųjų bei galimai ankstesnių metų išlaidomis ir, jei reikia, kitų metų numatomais produkcijos kiekiais. Valstybė narė iki kitų metų sausio 1 d. gamintojų organizacijai praneša finansinės pagalbos, atitinkančios 15 straipsnio 5 dalyje nustatytas ribas, numatomą dydį.

Finansinės pagalbos išmokos daromos remiantis išlaidomis, patirtomis už veiksmų programoje numatytus darbus. Avanso sumos gali būti išmokamos už tokius pačius darbus tik pateikus garantiją arba užstatą.

Kiekvienų metų pradžioje ir ne vėliau kaip iki sausio 31 d. gamintojų organizacija valstybei narei praneša apie ankstesnių metų galutinį išlaidų kiekį, pridėdama reikalingus patvirtinančius dokumentus, kad galėtų gauti Bendrijos finansinės pagalbos likutį.

3. Valstybės narės pripažintų gamintojų organizacijų asociacija gali pakeisti savo narius tvarkant jų veiklos fondą, kaip nurodyta 15 straipsnio 1 dalyje, ir nustatant, įgyvendinant bei pateikiant veiksmų programas, kaip nurodyta 15 straipsnio 2 dalies b punkte. Tokiais atvejais asociacija gauna finansinę pagalbą ir ruošia šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pranešimus.

4. Veiksmų programų ir jų finansavimo iš gamintojų bei gamintojų organizacijų įnašų ir Bendrijos fondų minimali trukmė yra treji metai, o maksimali trukmė - penkeri metai.

5. Gamintojų organizacijos arba, jei pasirenkama 3 dalyje nurodyta galimybė, gamintojų organizacijų asociacijos veiksmų programos pateikimas valstybei narei reiškia tos organizacijos arba asociacijos išsipareigojimą paklusti nacionaliniams ir Bendrijos patikrinimams pagal VI skyrių, ypač dėl tinkamo viešųjų lėšų tvarkymo.

17 straipsnis

Jei bendrosios bendro rinkos organizavimo priemonės pasirodytų nepakankamos ar netinkamos 1 straipsnio 2 dalyje išvardytiems produktams, kurie yra ekonomiškai ar ekologiškai svarbūs vietiniu ar regioniniu mastu ir kuriems nuolat išskyla sunkumų Bendrijos rinkoje, ypač dėl stiprios tarptautinės konkurencijos, 46 straipsnyje numatyta tvarka galima imtis specialių priemonių pagerinti šių produktų konkurencingumą ir juos paremti.

18 straipsnis

1. Tais atvejais, kai gamintojų organizacija arba gamintojų organizacijų asociacija, priėmusi tas pačias taisykles, veikianti kokioje ekonominėje zonoje, kokio nors produkto atžvilgiu yra laikoma atstovaujantią tos zonos gamybai ir gamintojams, suinteresuota valstybė narė gali, organizacijos arba asociacijos prašymu, padaryti toje zonoje įsisteigusiems gamintojams, kurie nepriklauso vienai iš anksčiau minėtų organizacijų, privalomas šias taisykles:

- a) 11 straipsnio 1 dalies c punkto 1 papunktyje nurodytas taisykles;
- b) organizacijos ar asociacijos priimtas taisykles dėl pašalinimo iš rinkos,

su sąlyga, kad taisyklės:

- galiojo bent vienerius prekybos metus,
- yra įrašytos į išsamų sąrašą III priede,
- yra daromos privalomomis ne daugiau kaip trejus prekybos metus.

2. Šiame straipsnyje „ekonominė zona“ reiškia geografinę zoną, susidedančią iš gretimų arba kaimyninių gamybos regionų, kuriuose yra vienodos gamybos ir pardavimo sąlygos.

3. Gamintojų organizacija ar organizacijų asociacija yra laikoma atstovaujanti, kaip tai suprantama 1 dalyje, kai jos nariai sudaro bent du trečdalius tos ekonominės zonos, kurioje ji veikia, gamintojų ir jai tenka bent du trečdaliai tos zonos produkcijos.

4. Taisyklės, kurios yra daromos privalomomis visiems tam tikros ekonominės zonos gamintojams:

- a) neturi daryti jokios žalos kitiems valstybės narės ar Bendrijos gamintojams;
- b) netaikomos, jeigu jose aiškiai nenurodoma, pagal sutartį, pasirašytą iki prekybos metų pradžios, perdirbimui pristatytams produktams, išskyrus taisyklės, reglamentuojančias duomenų apie gamybą teikimą, nurodytą 1 dalies a punkte;
- c) neturi prieštarauti galiojančioms Bendrijos ir nacionalinėms taisyklėms.

5. Valstybės narės nedelsiant praneša Komisijai apie taisykles, kurias jos padarė privalomomis visiems gamintojams kokioje nors ekonominėje zonoje. Šios taisyklės skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

Komisija nusprendžia, kad valstybė narė privalo panaikinti taisyklių išplėtimą, dėl kurio ta valstybė narė nutarė:

- a) jeigu ji nustato, kad tas išplėtimas didelėje vidaus rinkos dalyje pašalina konkurenciją arba kelia pavojų laisvai prekybai, arba kelia grėsmę Sutarties 39 straipsnio tikslams;
- b) jeigu ji nustato, kad susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksams, kuriuos buvo nutarta išplėsti kitiems gamintojams, taikoma Sutarties 85 straipsnio 1 dalis. Komisijos sprendimas dėl to susitarimo, sprendimo ar suderintų veiksmų taikomas tik nuo tokio nustatymo datos;
- c) kai po *a posteriori* patikrinimų pagal VI skyrių, ji nustato, kad nebuvo laikomasi šio straipsnio.

6. Taikydama 1 dalį, suinteresuota valstybė narė gali, išnagrinėjusi pateiktus įrodymus, nuspręsti, kad gamintojai ne nariai oficialiai turi mokėti organizacijai arba, priklausomai nuo aplinkybių, asociacijai dalį gamintojų narių mokamų finansinių įnašų tokiu mastu, koku jie yra naudojami padengti:

- a) administracines išlaidas, atsirandančias taikant 1 dalyje nurodytas taisykles;
- b) organizacijos arba asociacijos atliekamų ir visiems tos zonos gamintojams naudą duodančių mokslinių tyrimų, rinkos tyrimų ir pardavimo skatinimo sąnaudas.

7. Valstybės narės praneša Komisijai ekonominių zonų, nurodytų 2 dalyje, sąrašą. Per mėnesį po pranešimo Komisija tą sąrašą patvirtina arba po konsultacijų su suinteresuotąja valstybe narė nusprendžia dėl reikalingų pakeitimų, kuriuos ji turi padaryti. Patvirtintasis sąrašas skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

III SKYRIUS

Tarpšakinės organizacijos ir susitarimai

19 straipsnis

1. Šiame reglamente „pripažintos tarpšakinės organizacijos“, toliau vadinamos „tarpšakinėmis organizacijomis“, - tai juridiniai asmenys, kurie:

- a) susideda iš ekonominės veiklos rūšių, susijusių su 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamyba ir (arba) prekyba ir (arba) perdirbimu, atstovų;
- b) yra įsteigti visų arba kai kurių juos sudarančių organizacijų arba asociacijų iniciatyva;
- c) viename ar keliuose Bendrijos regionuose, atsižvelgdami į vartotojų interesus, vykdo keletą iš šių priemonių:
 - tobulina žinias apie gamybą ir rinką ir jų skaidrumą,
 - padeda geriau koordinuoti vaisių ir daržovių pateikimą rinkai, ypač moksliniais ir rinkos tyrimais,
 - sudaro standartines sutarčių formas, atitinkančias Bendrijos taisykles,
 - labiau išnaudoja išaugintų vaisių ir daržovių potencialą,

- teikia informaciją ir atlieka mokslinius tyrimus, reikalingus orientuoti gamybą į labiau rinkos reikalavimus ir vartotojų skonius bei lūkesčius atitinkančius produktus, ypač produkto kokybės ir aplinkos apsaugos atžvilgiais,
 - ieško būdų riboti augalų apsaugos produktų ir kitų priemonių naudojimą bei užtikrinti produkto kokybę ir vandens bei dirvožemio kokybės išlaikymą,
 - plėtoja būdus ir priemones produkto kokybei gerinti,
 - potencialiai išnaudoja ir išsaugo ekologinę žemdirbystę, taip pat kilmės žymėjimą, kokybės etiketes ir geografines nuorodas,
 - skatina integruotą gamybą ar kitus aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimus metodus,
 - nustato taisykles, susijusias su III priede išdėstytomis gamybos ir pardavimo taisyklėmis, griežtesnes negu Bendrijos ar nacionalinės taisyklės;
- d) yra atitinkamos valstybės narės pripažintos pagal 2 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Jei valstybės narės struktūros tai pateisina, valstybės narės tarpšakinėmis organizacijomis, kaip jos suprantamos šiame reglamente, gali pripažinti visas jų teritorijoje įsteigtas ir atitinkamą paraišką padavusias organizacijas, jei jos:

- a) savo veiklą vykdo viename ar keliuose tos teritorijos regionuose;
- b) atstovauja tame regione ar tuose regionuose didelei vaisių ir daržovių bei iš vaisių ir daržovių perdirbtų produktų gamybos ir (arba) prekybos ir (arba) perdirbimo daliai, o daugiau kaip vieno regiono atveju gali įrodyti minimalų atstovavimo mastą kiekviename regione kiekvienai iš jas sudarančių šakų;
- c) vykdo keletą iš 1 dalies c punkte nurodytų priemonių;
- d) pačios nedalyvauja vaisių ir daržovių ar iš vaisių ir daržovių perdirbtų produktų gamyboje, arba perdirbime, arba pardavime;
- e) nevykdo jokios iš 20 straipsnio 3 dalyje nurodytų veiklos rūšių.

3. Prieš suteikdamos pripažinimą, valstybės narės praneša Komisijai tarpšakinės organizacijas, kurios kreipėsi dėl pripažinimo, pateikdamos visą reikalingą informaciją apie jų atstovavimo mastą ir jų įvairias veiklos rūšis kartu su visa kita įvertinimui reikalinga informacija.

Per du mėnesius nuo pranešimo Komisija gali paprieštarauti dėl pripažinimo.

4. Valstybės narės:

- a) per tris mėnesius nuo paraiškos su visais reikalingais patvirtinančiais dokumentais pateikimo nusprendžia, ar suteikti pripažinimą;
- b) reguliariais laiko tarpais atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog tarpšakinės organizacijos laikosi pripažinimo sąlygų, nesilaikymo atveju baudžia jas tokioms organizacijoms taikomomis nuobaudomis ir, jei reikia, nusprendžia panaikinti pripažinimą;
- c) panaikina pripažinimą, jei:
 - i) toliau nesilaikoma šiame reglamente išdėstytų pripažinimo sąlygų;
 - ii) tarpšakinė organizacija pažeidžia vieną ar kitą iš 20 straipsnio 3 dalyje nustatytų draudimų, nepriklausomai nuo jokių kitų nuobaudų, kitaip skiriamų pagal nacionalinius įstatymus;
 - iii) tarpšakinės organizacijos nesilaiko 20 straipsnio 2 dalyje nurodyto įpareigojimo pranešti;
- d) per du mėnesius praneša Komisijai apie bet kurią sprendimą dėl pripažinimo suteikimo, atsisakymo suteikti ar panaikinimo.

5. Sąlygos, pagal kurias valstybės narės privalo pranešinėti Komisijai apie tarpšakinių organizacijų veiklą, bei šių pranešimų dažnumas, nustatomi 46 straipsnyje numatyta tvarka.

Komisija tikrina, kad būtų laikomasi 2 dalies ir 4 dalies b punkto nuostatų, atlikdama patikrinimus pagal VI skyrių, ir, atsižvelgdama į tokių patikrinimų rezultatus, jei reikia, kreipiasi į valstybę narę dėl pripažinimo panaikinimo.

6. Pripažinimas suteikia leidimą vykdyti 1 dalies c punkte išvardytas priemones laikantis šio reglamento sąlygų.

7. *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje* Komisija paskelbia pripažintų tarpšakinių organizacijų sąrašą, nurodydama jų veiklos ekonominę sritį ar zoną ir vykdomą veiklą, kaip apibrėžta 21 straipsnyje. Skelbiami ir pripažinimo panaikinimai.

20 straipsnis

1. Nepaisant Reglamento Nr. 26⁽¹⁾ 1 straipsnio, pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, skirtiems 19 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms priemonėms įgyvendinti, Sutarties 85 straipsnio 1 dalis netaikoma.

⁽¹⁾ Reglamentas Nr. 26, taikantis tam tikras konkurencijos taisykles žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai (OL 30, 1962 4 20, p. 993/62). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 49 (OL 53, 1962 7 1, p. 1571/62).

2. 1 dalis taikoma tik tokiais atvejais, jei:

21 straipsnis

- apie tuos susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus buvo pranešta Komisijai, ir kai
- per du mėnesius nuo visų pareikalautų duomenų gavimo Komisija nenustato, kad tie susitarimai, sprendimai ar suderinti veiksmai yra nesuderinami su Bendrijos taisyklėmis.

Tie susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai negali būti įgyvendinami tol, kol nepaieina pirmos pastraipos antroje įtraukoje nurodytas laikotarpis.

3. Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie:

- gali sukelti Bendrijoje rinkų padalijimą bet kokia forma,
- gali paveikti tinkamą rinkos organizavimo veikimą,
- gali sukelti konkurencijos iškraipymus, kurie nėra būtini siekiant bendrosios žemės ūkio politikos tikslų tarpšakinės organizacijos vykdoma priemone,
- apima kainų nustatymą, nepriklausomai nuo tarpšakinių organizacijų vykdomų priemonių taikant konkrečias Bendrijos taisyklių nuostatas,
- gali sukelti diskriminaciją ar panaikinti konkurenciją žymios aptariamų produktų dalies atžvilgiu, bet kuriuo atveju yra skelbiami prieštaraujantiais Bendrijos taisyklėmis.

4. Jei, pasibaigus 2 dalies pirmos pastraipos antroje įtraukoje nurodytam dviejų mėnesių laikotarpiui, Komisija nustato, kad nebuvo laikomasi šio reglamento taikymo sąlygų, ji priima sprendimą, skelbiantį, kad tam susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksams taikoma Sutarties 85 straipsnio 1 dalis.

Tas Komisijos sprendimas neįsigalioja anksčiau kaip nuo pranešimo tai tarpšakinei organizacijai datos, jeigu ta tarpšakinė organizacija nėra pateikusi neteisingos informacijos ar piktnaudžiavusi 1 dalyje numatyta išimtimi.

5. Daugiamečių susitarimų atveju išankstinis pranešimas pirmiesiems metams galioja ir tolesniems susitarimo metams; tačiau tokiu atveju Komisija bet kuriuo metu gali, savo pačios iniciatyva arba kitos valstybės narės prašymu, pateikti nuomonę dėl neatitikimo.

1. Tais atvejais, kai valstybės narės konkrečiame regione ar regionuose tarpšakinė organizacija yra laikoma atstovaujanti tam tikro produkto gamybai ir (arba) prekybai ir (arba) perdirbimui, suinteresuota valstybė narė, organizacijai paprašius, gali ribotam laikotarpiui padaryti kai kuriuos tos organizacijos viduje sudarytus susitarimus, sprendimus ar sutartus suderintus veiksmus privalomais kitiems tame regione ar tuose regionuose atskirai ar grupėmis veikiantiems ūkio subjektams, kurie tai organizacijai nepriklauso.

2. Tarpšakinė organizacija laikoma atstovaujanti, kaip tai suprantama 1 dalyje, jeigu tame valstybės narės regione ar regionuose jai tenka bent du trečdaliai to produkto ar tų produktų gamybos ir (arba) prekybos ir (arba) perdirbimo. Jei tų taisyklių išplėtimo taikymas kitiems ūkio subjektams apima daugiau nei vieną regioną, ta tarpšakinė organizacija privalo pagrįsti minimalų atstovavimo mastą kiekvienai iš ją sudarančių šakų kiekviename iš tų regionų.

3. Taisyklės, kurių išplėtimo kitiems ūkio subjektams gali būti prašoma:

a) privalo būti susijusios su vienu iš šių tikslų:

- duomenų teikimas apie gamybą ir rinką,
- griežtesnės negu bet kokios Bendrijoje nustatytos ar nacionalinės gamybos taisyklės,
- su Bendrijos taisyklėmis suderinamų standartinių sutarčių sudarymas,
- pardavimo taisyklės,
- aplinkos apsaugos taisyklės,
- priemonės skatinti ir išnaudoti produktų potencialą,
- priemonės išsaugoti ekologinę žemdirbystę, o taip pat kilmės žymėjimą, kokybės etiketes ir geografines nuorodas.

Antroje, ketvirtoje ir penktoje įtraukose nurodytos taisyklės neturi būti kitokios negu tos, kurios pateikiamos III priede;

b) privalo būti bent jau vienerius prekybos rinkoje metus galiojusiomis;

c) gali būti daromos privalomomis ne daugiau kaip trejiems prekybos rinkoje metams;

d) neturi daryti jokios žalos kitiems ūkio subjektams toje valstybėje narėje ar Bendrijoje.

22 straipsnis

1. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai taisykles, kurias jos viename ar keliuose konkrečiuose regionuose yra padariusios privalomomis visiems ūkio subjektams. Tos taisyklės skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio C serijoje*.

Prieš tą paskelbimą Komisija informuoja 45 straipsnyje numatytą komitetą apie bet kokią pranešimą dėl tarpšakinių susitarimų išplėtimo.

18 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodytais atvejais Komisija nusprendžia, kad valstybė narė privalo panaikinti savo nuspręstų taisyklių išplėtimą.

2. Tais atvejais, kai taisyklės vienam ar keliems produktams yra išplečiamos ir kai viena ar kelios iš 21 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytų veiklos rūšių, kurių imasi pripažinta tarpšakinė organizacija, ir atitinka tų asmenų, kurių veikla yra susijusi su vienu ar keliais atitinkamais produktais, bendrą ekonominį interesą, pripažinimą suteikusi valstybė narė gali nuspręsti, kad tai organizacijai nepriklausantys, bet iš tos veiklos naudą gaunantys atskiri asmenys ar grupės mokėtų tai organizacijai visus arba dalį jos narių mokamų finansinių įnašų tokiu mastu, koku tie įnašai yra skiriami tiesiogiai dėl tos veiklos atsiradusioms išlaidoms padengti.

IV SKYRIUS

Intervencinės veiklos reglamentavimas

23 straipsnis

1. Gamintojų organizacijos ir jų asociacijos gali nuspręsti nepateikti parduoti savo narių pateiktų 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų tokiais kiekiais ir laikotarpiais, kuriuos jos laiko tinkamais.

2. Pagal 1 dalį iš rinkos pašalintų produktų paskirtį gamintojų organizacija arba jų asociacija privalo nustatyti tokiu būdu, kad nebūtų trikdomas normalus aptariamų produktų perleidimas ir būtų tausojama aplinka, ypač vandens ir dirvožemio kokybė.

3. Tais atvejais, kai bet kuriam iš II priede išvardytų ir atitinkamus standartus atitinkančių produktų taikoma 1 dalis, gamintojų organizacijos arba jų asociacijos moka savo gamintojams nariams pagal 26 straipsnį nustatomą Bendrijos skiriamą pašalinimo kompensaciją, neviršijančią 10 % parduoto kiekio ribos.

Pirmoje pastraipoje nustatyta 10 % riba yra taikoma tik tos gamintojų organizacijos, arba 11 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo atvejais kitos organizacijos, narių kiekvieno produkto parduotam kiekiui, ir netaikoma pašalinimams pagal 24 straipsnį.

4. 3 dalyje nurodyta 10 % riba taikoma nuo šeštų prekybos rinkoje metų po šio reglamento įsigaliojimo datos. Ankstesnių penkerių metų pereinamuoju laikotarpiu pašalinimai negali viršyti šių parduotos produkcijos, kaip apibrėžta 46 straipsnyje numatyta tvarka, procentinių dydžių: 50 % pirmais prekybos rinkoje metais, 45 % antrais metais, 40 % trečiais metais, 30 % ketvirtais metais ir 20 % penktais metais.

Tačiau kiekvienu citrusinių vaisių atveju šie procentiniai dydžiai yra tokie: 35 % pirmais prekybos metais, 30 % antrais metais, 25 % trečiais metais, 20 % ketvirtais metais ir 15 % penktais metais.

Šiai daliai taikoma 3 dalies antra pastraipa.

5. 3 ir 4 dalyse nurodytas 10 % dydis skaičiuojamas nuo metinio trejų metų laikotarpio vidurkio su 3 % metine perviršio riba.

6. 3, 4 ir 5 dalyse bei 24 straipsnyje nurodyta 10 % riba obuoliams ir kriaušėms pakeičiama 8,5 %.

Melionams ir arbūzams 10 % riba taikoma nuo 1997–1998 prekybos rinkoje metų.

24 straipsnis

Gamintojų organizacijos leidžia pasinaudoti 23 straipsnio galimybėmis ir II priede išvardytų produktų atžvilgiu, kurie nėra jokių šiame reglamente numatytų kolektyvinių struktūrų nariai, jei jie to prašo. Tačiau Bendrijos paskirta pašalinimo kompensacija sumažinama 10 %. Be to, išmokėta suma įskaiciuojama, patikrinus įrodymus, į bendras narių patirtas pašalinimo išlaidas. Ta kompensacija negali būti suteikiama už didesnę kaip 10 % augintojo parduotos produkcijos apimtį.

25 straipsnis

Gamintojų organizacijos ir jų asociacijos visus duomenis apie 23 ir 24 straipsnių įgyvendinimą, būtent, apie priemones, kurių imtasi užtikrinti aplinkos apsaugos atžvilgiu patikimą būdą, susijusį su pašalinimu, praneša kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kurios informaciją persiunčia Komisijai.

Informacija, kurią reikia pranešti, nustatoma, jei reikia, 46 straipsnyje numatyta tvarka.

Valstybės narės nustato nacionalinę struktūrą bendrosioms sąlygoms, susijusioms su aplinkos atžvilgiu saugiais pašalinimo būdais, sudaryti. Savo pasiūlytą struktūrą jos pateikia Komisijai, kuri gali paprašyti ją per tris mėnesius modifikuoti, jei ji nustato, kad tas pasiūlymas neleidžia pasiekti tikslų, numatytų Sutarties 130r straipsnyje bei Bendrijos politikos ir veiklos aplinkos ir nuoseklios plėtos srityse programoje.

26 straipsnis

1. Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija kiekvienam produktui yra nustatyta V priede.
2. Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija yra vieno bendro dydžio, galiojančio visoje Bendrijoje.

27 straipsnis

1. Jei dėl plataus pobūdžio struktūrinio disbalanso, sukeliančio ar galinčio sukelti pernelyg didelę 23 straipsnyje nurodytų pašalinimų apimtį, kenčia arba gali nukentėti II priede nurodyto produkto rinka, tam produktui prieš prekybos metų pradžią 46 straipsnyje numatyta tvarka nustatomas intervencijos slenkstis, o pasekmės dėl bet kokio perviršio, tam produktui apskaičiuoto remiantis pašalinimais, įvykdytais per prekybos metus ar lygiavertį laikotarpį arba remiantis intervencijos per kelerius prekybos metus apimties vidurkiu, finansišškai prisiima gamintojai.

Dėl intervencijos slenkščio perviršio sumažėja Bendrijos skiriamos pašalinimo kompensacijos kitais prekybos metais. Šis sumažėjimas į tolesnius prekybos metus neperkeliamas.

2. 46 straipsnyje numatyta tvarka nustatoma:
 - a) to slenkščio perviršio galimos pasekmės kiekvienam produktui;
 - b) kur reikia, sumažinta Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija ir šio straipsnio taikymo priemonės.
3. Šis straipsnis taikomas tik per pirmuosius penkerius prekybos metus po šio reglamento įsigaliojimo.

28 straipsnis

1. Valstybės narės praneša Komisijai kiekvienos prekybos dienos per kiekvienus iš atitinkamų prekybos metų savo reprezentatyviose gamintojų rinkose užfiksuotas tam tikrų apibrėžtų komercinių savybių, tokių kaip veislė ar tipas, rūšis, dydis ir įpakavimas, produktų kainos.

2. Šių rinkų bei produktų sąrašas ir duomenų teikimo dažnumas nustatomi 46 straipsnyje numatyta tvarka.

Valstybių narių rinkos, kuriose per prekybos metus arba per vieną iš laikotarpių, į kuriuos metai dalijami, parduodama esminė nurodyto produkto nacionalinės produkcijos dalis, yra laikomos reprezentatyviomis, kaip apibrėžta 1 dalyje.

29 straipsnis

1. Pagal 26 straipsnį nustatytą Bendrijos skiriamą pašalinimo kompensaciją valstybės narės moka gamintojų organizacijoms ar jų asociacijoms, kurios yra įvykdžiusios pašalinimus pagal 23 ir 24 straipsnių sąlygas ir iš kurių reikalaujama savo nariams arba gamintojams ne nariams tą kompensaciją išmokėti.

Išmokos daromos tokiu būdu, koks bus nustatyta 46 straipsnyje numatyta tvarka.

2. Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija mokama neatsižvelgiant į finansines pasekmes, atsirandančias dėl intervencinio slenkščio perviršio.

Be to, ta kompensacija sumažinama gamintojų organizacijų ar jų asociacijų už pašalintus iš rinkos produktus gautų grynujų pajamų dydžiu.

3. Tais atvejais, kai gamintojų organizacijos ir jų asociacijos negali panaudoti produktų pagal vieną iš 30 straipsnio 1 dalyje nurodytų paskirčių, Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija suteikiama tikrai, jeigu tiems produktams nustatoma paskirtis pagal valstybės narės, remiantis kitomis 30 straipsnio nuostatomis, duotus nurodymus.

30 straipsnis

1. Likę neparduoti pagal 23 straipsnio 1 dalį pašalinti iš rinkos produktai yra tvarkomi tokiais būdais:

- a) visi produktai:
 - nemokamas paskirstymas tam tikslui valstybių narių patvirtintoms labdaros organizacijoms ir fondams naudoti savo veikloje padedant asmenims, kurių teisę į valstybės paramą pripažįsta nacionalinė teisė, ypač dėl to, kad jiems trūksta būtinų pragyvenimo lėšų,
 - nemokamas paskirstymas bausmių atlikimo įstaigoms ir vaikų atostogų stovykloms, o taip pat ligoninėms ir senelių namams, kuriuos nurodo valstybės narės, kurios imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šitaip paskirstomi kiekiai būtų papildantys tų įstaigų paprastai perkamus kiekius,

— nemokamas paskirstymas už Bendrijos ribų per tam tikslui valstybių narių patvirtintas labdaros organizacijas trečiųjų šalių skurstantiems gyventojams,

o kaip antraeiliai būdai:

— naudojimas ne maisto tikslams,

— naudojimas šviežiam ar pašarų pramonės perdirbtam gyvulių pašarui;

b) vaisiai: nemokamas paskirstymas mokiniams, kaip atskira nuo mokyklų valgyklose prieinamo maitinimo dalis, ir moksleiviams mokyklose, kuriose nėra valgyklų, tiekiančių maistą;

c) obuoliai, kriaušės, persikai ir nektarinai: perdirbimas tiesioginės produkto distiliacijos būdu į daugiau kaip 80 % stiprumo alkoholį;

d) visi produktai: tam tikrų klasių produktų perleidimas perdirbimo pramonei su sąlyga, kad toms pramonės šakoms Bendrijoje ar importuotiems produktams nebūtų iškreipta konkurencija. Dėl šios nuostatos įgyvendinimo sprendžiama 46 straipsnyje numatyta tvarka.

2. Tais atvejais, kai nei viena iš 1 dalyje nurodytų paskirčių nėra galima, pašalinti produktai gali būti tos valstybės narės leidimu skiriami kompostavimui ar biologinio skilimo procesams.

3. 1 dalies a punkto pirmoje, antroje ir trečioje įtraukose bei 1 dalies b punkte numatyta nemokamą paskirstymą, valstybės narės priziūrint, organizuoja suinteresuotos gamintojų organizacijos.

Tačiau dėl nemokamo vaisių paskirstymo mokiniams Komisija gali imtis iniciatyvos ir atsakomybės už vietinių bandomųjų projektų įgyvendinimą mokslinių tyrimų ir pardavimų skatinimo priemonių srityje.

4. Valstybės narės padeda užmegzti ryšius tarp gamintojų organizacijų ir labdaros organizacijų bei kitų organizacijų, kurios gali būti suinteresuotos naudoti pašalintus iš rinkos produktus jų teritorijoje, siekiant vienos iš 1 dalies a ir b punktuose nurodytų nemokamo paskirstymo formų.

5. Produktų perleidimas pašarų pramonei atliekamas valstybės narės paskirtos institucijos nustatyta tinkamiausia tvarka.

1 dalies c punkte nurodytą distiliaciją spirito voryklos atlieka savo naudai arba valstybės narės paskirtos organizacijos vardu. Abiem atvejais ši institucija nurodytus veiksmus atlieka pasirinkdama tinkamiausią tvarką.

6. Laikydamosi Reglamento (EEB) Nr. 729/70 (¹) 13 straipsnyje numatyta tvarka nustatytinų terminų ir sąlygų, Bendrija atlygina transporto išlaidas, susijusias su nemokamu paskirstymu, numatytu 1 dalies a punkte, ir rūšiavimo bei pakavimo išlaidas, susijusias su nemokamu obuolių ir citrusinių vaisių paskirstymu, jeigu pastarasis yra suderintas pagal sutartimi įformintus susitarimus, sudarytus tarp 3 dalyje nurodytų gamintojų organizacijų ir labdaros organizacijų ar įstaigų.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, o ypač tos, kurios yra susijusios su pašalintų produktų nemokamu paskirstymu ir perleidimu, ir tos, kurios yra skirtos išvengti alkoholio rinkos sutrikdymo dėl pašalintų produktų distiliacijos, priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka.

V SKYRIUS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

31 straipsnis

1. Bet kurių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų importas į Bendriją ar eksportas iš Bendrijos gali būti priklausomas nuo importo ar eksporto licencijos pateikimo.

Valstybės narės licencijas išduoda bet kuriam pareiškėjui, neatšizvelgdamos į jo įsisteigimo vietą Bendrijoje ir nepriklausomai nuo priemonių, kurių imamasi taikant 36 ir 37 straipsnius.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Tokių licencijų išdavimas gali būti priklausomas nuo užstato, užtikrinančio produktų importavimą ar eksportavimą licencijos galiojimo laikotarpiu, pateikimo; išskyrus *force majeure* atvejus, tas užstatas visiškai arba iš dalies prarandamas, jeigu tuo laikotarpiu importas ar eksportas nevykdomas arba vykdomas tikrai iš dalies.

2. Importo ir eksporto licencijų galiojimo terminas bei kitos išsamios taisyklės, reglamentuojančios šio straipsnio taikymą, priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka.

(¹) 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, 1970 4 28, p. 13). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1287/95 (OL L 125, 1995 6 8, p. 1).

32 straipsnis

1. Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, 1 straipsnio 2 dalyje išvardytiems produktams taikomos Bendrojo muitų tarifo muto normos.

2. Jei Bendrojo muitų tarifo muto normos taikymas priklauso nuo importuotos partijos įvežimo kainos, šios kainos patikimumas tikrinamas naudojant Komisijos pagal produktą ir kilmę apskaičiuotą vienodo dydžio importo vertę, remiantis to produkto kainų valstybių narių reprezentatyviose importo rinkose arba, kur tinka, kitose rinkose svertiniu vidurkiu.

Tačiau 46 straipsnyje numatyta tvarka gali būti priimamos specifinės nuostatos produktų, importuotų visų pirma perdirbimui, įvežimo kainai patikrinti.

3. Tais atvejais, kai deklaruota aptariamų partijos įvežimo kaina yra didesnė už vienodo dydžio importo vertę, padidintą tam tikra marža, kuri nustatoma pagal 5 dalį ir kuri negali viršyti tos vienodo dydžio vertės daugiau kaip 10 %, reikalaujama pateikti užstatą, lygų vienodo dydžio importo vertės pagrindu nustatytam importo muitui.

4. Jei aptariamų partijos įvežimo kaina atliekant muitinės formalumus nedeklaruojama, taikoma Bendrojo muitų tarifo muto norma priklauso nuo vienodo dydžio importo vertės arba nustatoma taikant atitinkamas muitų įstatymų nuostatas pagal sąlygas, nustatytas laikantis 5 dalies.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka.

33 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti žalingą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali atsirasti dėl kai kurių 1 straipsnio 2 dalyje išvardintų produktų importo, vieno ar keleto tokių produktų importas pagal bendrajame muitų tarife nustatytą muto normą, apmokestinamas papildomu importo muitu, jei laikytasi Susitarimo dėl žemės ūkio⁽¹⁾, sudaryto daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu, 5 straipsnyje nurodytų sąlygų, nebent importas netrikdytų Bendrijos rinkos arba pasekmės būtų proporcingos siekiamiems tikslams.

2. Orientacinės kainos, už kurias mažesnėms gali būti taikomas papildomas muitas, yra tos, kurias Bendrija pateikia Pasaulinei prekybos organizacijai.

⁽¹⁾ OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos viršijus būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi pirmiausiai atsižvelgiant į Bendrijos importą per trejus metus iki tų metų, kuriais atsiranda arba atrodo, kad gali atsirasti 1 dalyje minėtas žalingas poveikis.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti apmokestinant papildomu importo muitu, nustatomos remiantis tos prekių siuntos CIF importo kainomis.

CIF importo kainos dėl to tikrinamos atsižvelgiant į tipines konkretaus produkto kainas pasaulinėje rinkoje arba Bendrijos importo rinkoje.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka. Šiose išsamiose taisyklėse pirmiausiai nurodomi:

- a) produktai, kuriems papildomas importo muitas gali būti taikomas pagal 1 dalyje nurodyto Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnį;
- b) kiti kriterijai, būtini 1 daliai taikyti pagal minėto Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnį.

34 straipsnis

1. Vadovaujantis išsamiais taisyklėmis, priimtomis 46 straipsnyje nustatyta tvarka, pradėdamos naudoti ir administruojamos 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų tarifinės kvotos, nulemtos susitarimų, sudarytų daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde.

2. Kvotos gali būti administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų būdų arba jų derinį:

- a) chronologine paraiškų pateikimo tvarka grindžiamas būdas („pirmas atėjai, pirmas gavai“ pagrindą);
- b) kvotų paskirstymo proporcingai pateiktose paraiškose prašomiems kiekiams būdas (naudojant „vienalaikio nagrinėjimo“ būdą);
- c) tradiciniais prekybos srautais grindžiamas būdas (naudojant „traditinių importuotojų/naujokų“ būdą).

Gali būti priimti ir kiti tinkami būdai. Jais turi būti vengiama suinteresuotų ūkio subjektų diskriminavimo.

3. Taikant priimtą administravimo būdą, prireikus atsižvelgiama į Bendrijos rinkos apsirūpinimo poreikius ir būtinybę išlaikyti tos rinkos pusiausvyrą, kartu naudojant praecityje kvotoms, atitinkančioms 1 dalyje nurodytąsias, taikytus būdus, nepažeidžiant teisių, kylančių iš daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu sudarytų susitarimų.

4. 1 dalyje nurodytos išsamios taisyklės numato metines kvotas, tinkamai išdėstytas per metus, nustato naudotiną administravimo būdą, ir atitinkamais atvejais apima:

- a) garantijas dėl produkto pobūdžio, provenencijos ir kilmės;
- b) dokumento, naudojamo a punkte nurodytoms garantijoms patikrinti, pripažinimą ir
- c) importo licencijų išdavimo sąlygas ir jų galiojimo laikotarpį.

35 straipsnis

1. Tokiu mastu, koks reikalingas sudaryti sąlygas 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų ekonomiškai reikšmingiems kiekiams eksportuoti, atsižvelgiant į šių produktų kainas tarptautinėje prekyboje ir laikantis ribų, atsirandančių iš susitarimų sudarytų pagal Sutarties 228 straipsnį, šių kainų ir kainų Bendrijoje skirtumas gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Kiekiam, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, paskirstyti turi būti patvirtintas toks būdas, kuris:

- a) geriausiai atitinka produkto pobūdį ir padėtį atitinkamoje rinkoje, leisdamas kiek įmanoma veiksmingiau panaudoti turimus išteklius ir prideramai atsižvelgia į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukelia diskriminacijos tarp didelių ir mažų ūkio subjektų;
- b) mažiausiai administraciškai sudėtingas ūkio subjektams, paisant administravimo reikalavimų;
- c) vengia diskriminacijos tarp suinteresuotų ūkio subjektų.

3. Grąžinamosios išmokos yra tokios pačios visoje Bendrijoje.

Atsiradus būtinam reikalui dėl tarptautinės prekybos būklės arba specifinių tam tikrų rinkų reikalavimų, grąžinamoji išmoka už kokią nors produktą gali skirtis priklausomai nuo produkto paskirties vietos.

Grąžinamosios išmokos nustatomos 46 straipsnyje numatyta tvarka. Grąžinamosios išmokos nustatomos periodiškai.

Periodiškai nustatomas grąžinamasis išmokas, prireikus, Komisija retkarčiais gali koreguoti valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva.

4. Nustatant grąžinamąsias išmokas, atsižvelgiama į:

- a) dabartinę padėtį ir ateities tendencijas dėl:
 - vaisių ir daržovių kainų Bendrijos rinkoje ir galimybės čia jų įsigyti,
 - vaisių ir daržovių kainų tarptautinėje prekyboje;
- b) išlaidas ir minimalias transporto iš Bendrijos rinkų į uostus ir kitus Bendrijos eksportavimo punktus bei išsiuntimo į paskirties šalį išlaidas;
- c) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;
- d) ribas, atsirandančias iš susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 228 straipsnį.

5. 1 dalyje paminėtos Bendrijos rinkos kainos nustatomos naudojant eksportavimui palankiausias kainas.

1 dalyje paminėtos pasaulinės rinkos kainos nustatomos naudojant:

- a) kainas trečiųjų šalių rinkose;
- b) trečiosiose šalyse palankiausias kainas importui iš kitų trečiųjų šalių;
- c) eksportuojančiose trečiosiose šalyse užfiksuotas gamintojo kainas;
- d) siūlomas franko pasienyje kainas.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tikrai pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

7. Skiriama ta grąžinamoji išmoka, kuri yra taikoma paraiškos gauti licenciją pateikimo dieną, o diferencijuotos grąžinamosios išmokos atveju – kuri taikoma tą pačią dieną:

- a) licencijoje nurodytai paskirties vietai arba
- b) tikrajai paskirties vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Šiuo atveju, taikytina suma negali viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskirties vietai.

Kad šia dalimi dėl jos lankstumo nebūtų piktnaudžiaujama, gali būti imtasi atitinkamų priemonių.

8. 46 straipsnyje numatyta tvarka 6 ir 7 dalių gali būti atsisakoma, jei už 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus grąžinamosios išmokos yra išmokamos vykdant pagalbos maistu operacijas.

9. Grąžinamoji išmoka išmokama pateikus įrodymus, kad produktai:

- buvo eksportuoti iš Bendrijos,
- yra Bendrijos kilmės ir
- tais atvejais, kai taikant diferencijuotą grąžinamąją išmoką, produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskirties vietą arba kitą paskirties vietą, kuriai nustatyta grąžinamoji išmoka, nepažeidžiant 7 dalies b punkto. Tačiau 46 straipsnyje nustatyta tvarka šiai taisyklei gali būti daromos išimtys, jei nustatomos lygiavertės garantijas suteikiančios sąlygos.

10. Kiekių apribojimų, kylančių iš susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 228 straipsnį, laikymąsi garantuoja eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams ir taikomos konkrečioms produktams.

Kalbant apie įsipareigojimų, kylančių iš susitarimų, sudarytų derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde, laikymąsi, referencinio laikotarpio pabaiga neturi įtakos eksporto licencijų galiojimui.

11. 46 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija patvirtina išsamius šio straipsnio taikymo būdus, įskaitant nuostatas dėl nepaskirtų bei nepanaudotų eksportuotinių kiekių persikirstymo.

36 straipsnis

1. Jeigu šiame reglamente arba jo laikantis priimtose nuostatose nenumatyta kitaip, importuojant iš trečiųjų šalių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytus produktus draudžiama:

- imti bet kokius mokesčius, turinčius muitui lygiavertį poveikį,
- taikyti bet kokius kiekybinius apribojimus arba priemones, turinčias jiems lygiavertį poveikį.

2. Šiuo reglamentu reglamentuojamų produktų klasifikavimui taikomos kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo bendrosios taisyklės ir jos taikymo specialiosios taisyklės; dėl šio reglamento taikymo atsirandanti tarifų nomenklatūra įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

37 straipsnis

1. Atitinkamų priemonių prekyboje su trečiosiomis šalimis gali būti imamasi, jei dėl importo ar eksporto vieno ar kelių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų rinka Bendrijoje yra sutrikdoma arba jai gresia rimti sutrikimai, galintys sukelti pavojų Sutarties 39 straipsnyje numatytų tikslų pasiekimui.

Tokios priemonės gali būti taikomos tik tai tol, kol priklausomai nuo atvejo tas sutrikimas arba sutrikimo grėsmė neišnyko, arba pašalinami ar supirkti kiekiai pakankamai nesumažėjo.

Remdamasi Komisijos pasiūlymu, Taryba Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka priima bendras šios straipsnio dalies taikymo taisykles ir nustato atvejus bei ribas, kada valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Susidarius 1 dalyje nurodytai padėčiai, Komisija valstybės narės arba savo iniciatyva nusprendžia dėl būtinų priemonių; apie jas pranešama valstybėms narėms ir jos taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna valstybės narės prašymą, sprendimą dėl prašymo ji priima per tris darbo dienas nuo jo gavimo.

3. Priemonės, dėl kurių nusprendė Komisija, kiekviena valstybė narė gali perduoti Tarybai per tris darbo dienas nuo pranešimo apie jas dienas. Taryba susirenka nedelsiant. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti, pakeisti arba panaikinti tą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš tarptautinių susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 228 straipsnio 2 dalį.

VI SKYRIUS

Nacionaliniai ir Bendrijos patikrinimai

38 straipsnis

1. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių užtikrinti, kad vaisių ir daržovių sektoriuje, ypač IV priede nurodytose srityse, būtų laikomasi Bendrijos taisyklių.

2. Tais atvejais, kai patikrinimus reikia atlikti imant pavyzdžius, valstybės narės, atsižvelgdamos į jų pobūdį bei dažnumą ir remdamasi rizikos analize, užtikrina, kad tie patikrinimai atitiktų tą priemonę ir pagal jų visos teritorijos mastą, ir pagal parduotų ar pardavimui laikomų vaisių ir daržovių sektoriaus produktų apimtį.

Viešųjų fondų gavėjai privalo būti tikrinami sistemingai, nepriklausomai nuo atliekamų sistemingų patikrinimų kitose srityse.

3. Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamą skaičių tinkamos kvalifikacijos ir patyrusių darbuotojų patikrinimams veiksmingai atlikti, ypač IV priede nurodytose srityse.

39 straipsnis

1. Nepriklausomai nuo patikrinimų, kuriuos atlieka nacionalinės institucijos pagal 38 straipsnį, Komisija gali, bendradarbiaudama su suinteresuotos valstybės narės kompetentingomis institucijomis, atlikti arba paprašyti valstybės narės atlikti patikrinimus vietoje, kad būtų užtikrintas vienodas Bendrijos taisyklių taikymas vaisių ir daržovių sektoriuje, ypač IV priede nurodytose srityse.

2. Komisija iš anksto raštu informuoja atitinkamą valstybę narę apie jos numatomų patikrinimų objektą, tikslą, vietą, pradžios datą ir jos inspektorių tapatybę bei statusą.

40 straipsnis

1. Siekdama įgyvendinti 39 straipsnio nuostatas, Komisija vaisių ir daržovių sektoriuje įsteigia specialų inspektorių korpusą, susidedantį iš tinkamas kvalifikacijas, technines žinias bei patirtį turinčių Komisijos pareigūnų ir galimai iš darbuotojų, Komisijos prašymu ir suinteresuotos valstybės narės sutikimu paskirtų iš 38 straipsnio 3 dalyje nurodytų darbuotojų, dalyvauti konkrečiuose tyrimuose.

2. Pagal Komisijos nurodymus veikiantis specialus inspektorių korpusas atlieka šias užduotis:

- a) dalyvauja valstybės narės kompetentingų institucijų planuotose ir atliekamuose patikrinimuose;
- b) Komisijos iniciatyva atlieka 39 straipsnyje nurodytus patikrinimus, kuriuose valstybės narės pareigūnai yra kviečiami dalyvauti;
- c) įvertina nustatytus nacionalinius patikimumo tikrinimo būdus, tvarką, kurios laikomasi ir gautus rezultatus;
- d) išsiaiškina teises ir kitokias priemones, kurių kompetentingos institucijos ėmėsi siekdamos pagerinti Bendrijos taisyklių laikymąsi vaisių ir daržovių sektoriuje;
- e) plėtoja valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir pasikeitimą informacija siekiant prisidėti prie vienodo taisyklių vaisių ir daržovių sektoriuje taikymo ir palengvinti laisvą šio sektoriaus produktų judėjimą.

3. Dėl patikrinimų, kurie turi būti atlikti pagal 2 dalies b punktą, Komisija dar gerokai prieš veiksmų pradžią informuoja valstybės narės, kurios teritorijoje tie veiksmai turi būti atliekami, kompetentingą instituciją.

4. Komisija pati nustato tinkamiausias savo atliekamų patikrinimų vietas ir, bendradarbiaudama su suinteresuotomis valstybėmis narėmis, numato praktinius jų atlikimo būdus.

41 straipsnis

1. Patikrinimai pagal 40 straipsnio 2 dalies b punktą atliekami laikantis Reglamento (EEB) Nr. 729/70 9 straipsnio 2 dalies.

Patikrinimų metu Komisijos inspektoriai vadovaujasi požiūriu, suderinamu su taisyklėmis ir profesinės praktikos normomis, kurių valstybės narės pareigūnai turi laikytis. Jie taip pat laikosi profesinio konfidencialumo.

2. Kad galėtų drauge parengti kontrolės programas, Komisija užmezga atitinkamus ryšius su valstybių narių kompetentingomis institucijomis. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad sudarytų sąlygas šiai užduočiai įvykdyti.

3. Komisija kiek įmanoma greičiau praneša suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai savo inspektorių vizitų rezultatus. Tame pranešime nurodomos iškilusios kliūtys ir pastebėti vaisių ir daržovių rinką reglamentuojančių taisyklių pažeidimai.

4. Suinteresuota valstybė narė kiek įmanoma greičiau informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi toms kliūtims ar pažeidimams pašalinti.

42 straipsnis

Bet koks pažeidimas, pastebėtas patikrinimų metu ir galintis turėti finansinių pasekmių Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriui, tvarkomas pagal Reglamento (EEB) Nr. 595/91⁽¹⁾ nuostatas. Valstybė narė, kurios teritorijoje tas pažeidimas pastebėtas, privalo padaryti to reglamento 3 straipsnyje numatytą pareiškimą.

Bet koks valstybės narės Bendrijos taisyklių netaikymas, pastebėtas Komisijos patikrinimų metu ir galintis turėti finansinių pasekmių EŽŪOGF Garantijų skyriui, tvarkomas pagal Reglamento (EEB) Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatas.

⁽¹⁾ 1991 m. kovo 4 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 595/91 dėl pažeidimų ir neteisingai sumokėtų sumų, susijusių su bendrosios žemės ūkio politikos finansavimu, susigrąžinimo, ir dėl šios srities informacinės sistemos organizavimo (OL L 67, 1991 3 14, p. 11).

VII SKYRIUS

46 straipsnis

Bendrosios nuostatos

43 straipsnis

Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 92, 93 ir 94 straipsniai.

44 straipsnis

1. Valstybės narės ir Komisija perduoda viena kitai informaciją, reikalingą šio reglamento taikymui. Duomenys, kuriuos reikia perduoti, nustatomi 45 straipsnyje numatyta tvarka. Tokios informacijos perdavimo ir paskirstymo taisyklės priimamos pagal tą pačią tvarką.

2. 1 dalyje nurodyti duomenys apima bent informaciją apie auginamus plotus ir nuimtą derlių, parduodamus arba pagal 23 straipsnį nepateiktus parduoti kiekius.

Šią informaciją renka:

— gamintojų organizacijos iš savo narių, nepažeisdamos 11 ir 19 straipsnių,

— atitinkamos valstybių narių tarnybos iš gamintojų, kurie nepriklauso jokiai iš šiame reglamente numatytų kolektyvinių struktūrų. Suinteresuotoji valstybė narė gali pavesti šią užduotį ištisai arba iš dalies atlikti vienai ar kelioms gamintojų organizacijoms.

3. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių 2 dalyje nurodytų duomenų surinkimui, jų tikslumui, jų statistiniam apdorojimui ir jų reguliariam pranešimui Komisijai užtikrinti. Jos numato nuobaudas už nepateisinamą delsimą arba sistemingą aplaidumą atliekant šias užduotis. Apie tokias priemones jos informuoja Komisiją.

4. Pačiais tinkamiausiais būdais Komisija reguliariai pateikia valstybėms narėms 1 dalyje nurodytus duomenis ir, remiantis tais duomenimis, daromas išvadas. Taikymo taisyklės priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka.

45 straipsnis

Išsteigiamas Šviežių vaisių ir daržovių vadybos komitetas (toliau – Komitetas), kurį sudaro valstybių narių atstovai, o jam pirminkauja Komisijos atstovas.

1. Visais atvejais, kai nurodoma šiame straipsnyje nustatoma tvarka, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu perduoda klausimą Komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija priima priemones, kurios taikomos nedelsiant.

b) Tais atvejais, kai tos priemonės neatitinka komiteto nuomonės, Komisija jas nedelsiant pateikia Tarybai. Tokiu atveju Komisija gali atidėti priemonių, dėl kurių ji nusprendė, taikymą ne ilgiau kaip vienam mėnesiui nuo tokio pateikimo datos.

Taryba per vieną mėnesį kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

47 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kokius kitus paties pirmininko iniciatyva ar valstybės narės atstovo prašymu jam pateiktus klausimus.

48 straipsnis

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės, įskaitant finansines ar nefinansines administracines nuobaudas, priimamos atsižvelgiant į specifinius šio sektoriaus reikalavimus 46 straipsnyje numatyta tvarka.

49 straipsnis

Šis reglamentas taikomas taip, kad tuo pačiu metu būtų tinkamai atsižvelgta į Sutarties 39 ir 110 straipsniuose nustatytus tikslus.

50 straipsnis

Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių bausti už šio reglamento nuostatų pažeidimus ir užkirsti kelią bei sustabdyti bet kokią sukčiavimą.

51 straipsnis

Valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, priimti dėl šio reglamento taikymo ar jį taikant, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jų priėmimo pateikiami Komisijai. Tas pats taikytina ir minėtų nuostatų pakeitimams.

52 straipsnis

1. Išlaidos, susijusios su Bendrijos skiriamos pašalinimo kompensacijos mokėjimu ir Bendrijos teikiamu veiklos fondo finansavimu, su 17 straipsnyje bei 53, 54 ir 55 straipsniuose nurodytomis konkrečiomis priemonėmis ir patikrinimais, kuriuos atlieka Komisijai paskirti valstybių narių ekspertai, taikant 40 straipsnio 1 dalį, yra laikomos intervencija siekiant stabilizuoti žemės ūkio rinkas, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 729/70 1 straipsnio 2 dalies b punkte.

2. Valstybių narių teikiama pagalba pagal 14 straipsnį ir 15 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą yra laikoma bendra priemone, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 4256/88⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalyje. Ji įtraukiama į Reglamento (EEB) Nr. 2328/91⁽²⁾ 31 straipsnio 1 dalyje nurodytas metines numatomų išlaidų sąmatas.

Šioje dalyje nustatyta pagalbai taikoma Reglamento (EEB) Nr. 2328/91 1 straipsnio 3 dalis.

Pagalbos išmokos mokamos pagal Reglamento (EEB) Nr. 4253/88 21 straipsnį. Tačiau likučio ar išlaidų padengimo išmokėjimas, šalia to straipsnio 4 dalyje keliamų reikalavimų, dar grindžiamas:

a) valstybių narių per kalendorinius metus patirtų išlaidų deklaracija ir

⁽¹⁾ 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4256/88, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl EŽUOGF Orientavimo skyriaus (OL L 374, 1988 12 31, p. 25). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2085/93 (OL L 193, 1993 7 31, p. 44).

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2328/91 dėl žemės ūkio struktūrų veiksmingumo pagerinimo (OL L 218, 1991 8 6, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu Nr. 2387/95 (OL L 244, 1995 10 12, p. 50).

b) ataskaita apie priemonių taikymą per tuos kalendorinius metus, sudaryta pagal to reglamento 25 straipsnio 4 dalį,

kurios turi būti pateiktos Komisijai iki kitų metų liepos 1 d.

3. Pasikonsultavusi su Reglamento (EEB) Nr. 4253/88⁽³⁾ 29 straipsnyje nurodytu komitetu, Komisija priima šio straipsnio 2 dalies taikymo taisykles.

4. VI skyriaus nuostatos taikomos, nepažeidžiant Reglamento Nr. 4045/89⁽⁴⁾ taikymo.

53 straipsnis

Bet kokios gamintojų organizacijų iki šio reglamento įsigaliojimo įgytos teisės, taikant Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 straipsnį ir IIa skyrių, išlieka galioti, kol bus išnaudotos.

54 straipsnis

1. Bendrija 50 % prisideda prie priemonių, skirtų riešutų vartojimui ir naudojimui Bendrijoje plėtoti ir gerinti finansavimo.

2. 1 dalyje nurodytų priemonių tikslas yra:

— skatinti produkto kokybę, ypač atliekant rinkos tyrimus ir ieškant naujų naudojimo paskirčių, įskaitant atitinkamą gamybos pritaikymą,

— plėtoti naujus pakavimo būdus,

— skleisti pardavimo patarimus įvairiems ūkio subjektams šiame sektoriuje,

— organizuoti mugės bei kitus prekybos renginius ir juose dalyvauti.

3. Komisija, remdamasi 46 straipsnyje nustatyta tvarka, apibrėžia 2 dalyje nurodytas priemones arba nustato naujas priemones.

⁽³⁾ 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4253/88, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl įvairių struktūrinių fondų veiklos koordinavimo tarpusavyje ir su Europos investicijų banko operacijomis bei kitais esamais finansiniais instrumentais (OL L 374, 1988 12 31, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3193/94 (OL L 337, 1994 12 24, p. 11).

⁽⁴⁾ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4045/89 dėl valstybių narių atliekamo išsamaus operacijų, sudarančių Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Garantijų skyriaus sistemos dalį, tikrinimo (OL L 388, 1989 12 30, p. 18). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3235/94 (OL L 338, 1994 12 28, p. 16).

55 straipsnis

1997–1998, 1998–1999 ir 1999–2000 prekybos metais užaugintiems lazdynų riešutams, 15 ekiu už 100 kg pagalba suteikiama gamintojų organizacijoms, pripažintoms pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1035/72 arba šį reglamentą, kuris įgyvendina kokybės gerinimo 1997 metams planą, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 1035/72 14 d straipsnyje, arba veiksmų programą, kaip apibrėžta šiame reglamente.

56 straipsnis

Iki 2000 m. gruodžio 31 d. Komisija nusiunčia Tarybai ataskaitą apie šio reglamento veikimą, pridėdama pasiūlymus, kurie gali būti reikalingi.

57 straipsnis

Jei reikia priemonių palengvinti perėjimą nuo ankstesnės tvarkos prie tvarkos, nustatytos šiuo reglamentu, tokios priemonės priimamos 46 straipsnyje numatyta tvarka.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1996 m. spalio 28 d.

58 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 1997 m. sausio 1 d. Tačiau IV skyrius taikomas kiekvienam iš II priede nurodytų produktų tikrai nuo 1997–1998 prekybos metų pradžios.

2. Reglamentai (EEB) Nr. 1035/72, (EEB) Nr. 3285/83, (EEB) Nr. 1319/85, (EEB) Nr. 2240/88, (EEB) Nr. 1121/89 ir (EEB) Nr. 1198/90 panaikinami nuo šio reglamento atitinkamų nuostatų taikymo datos.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turi būti skaitomos kartu su VI priede pateikta koreliacijos lentele.

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. YATES

I PRIEDAS

Produktai, kurie vartotojui turi būti tiekiami švieži ir kuriems taikomi standartai

Abrikosai	Obuoliai ir kriaušės
Agurkai	Persikai ir nektarinai
Arbūzai	Pomidorai
Artišokai	Porai
Avokados vaisiai	Pupelės
Baklažanai	Saldieji pipirai
Braškės	Salierai
Briuselio kopūstai	Salotos, garbanotosios ir plačialapės cikorijos
Citrusinių vaisiai	Slyvos
Cukinijos	Svogūnai
Česnakai	Šparagai
Graikiniai riešutai	Špinatai
Gūžiniai kopūstai	Valgomosios vynuogės
Kiviai	Vyšnios
Lazdyno riešutai	Witloof rūšies cikorijos
Melionai	Žiediniai kopūstai
Migdolai	Žirniai gliaudymui
Morkos	

II PRIEDAS

Sąrašas produktų, už kuriuos pagal 23 straipsnio 3 dalį galima gauti Bendrijos skiriamą pašalinimo kompensaciją

Žiediniai kopūstai
 Pomidorai
 Baklažanai
 Abrikosai
 Persikai
 Nektarinai
 Citrinos
 Kriaušės (kitokios negu *perry* kriaušės)
 Valgomosios vynuogės
 Obuoliai (kitokie negu skirti sidrui obuoliai)
 Sacumos
 Mandarinai
 Klementinos
 Apelsinai
 Melionai
 Arbūzai

III PRIEDAS

Išsamus sąrašas gamintojų organizacijų taikomų taisyklių, kurios gali būti taikomos ir toms organizacijoms nepriklausantiems gamintojams**18 straipsnio 1 dalis**

1. *Informavimo apie gamybą taisyklės*
 - a) pranešimas apie auginimo ketinimus, pagal produktus ir, kur tinkama, pagal veisles;
 - b) pranešimas apie sėją ir sodinimą;
 - c) pranešimas apie bendrus auginamus plotus, pagal produktus ir, jei galima, pagal veisles;
 - d) pranešimas apie laukiamą kiekį tonomis ir numatomas derliaus nuėmimo datas, pagal produktus ir, jei galima, pagal veisles;
 - e) periodiškai pranešimai apie nuimto derliaus kiekius ir turimas atsargas, pagal veisles;
 - f) informacija apie sandėliavimo pajėgumus.
 2. *Gamybos taisyklės*
 - a) naudotinos sėklos pasirinkimas pagal numatomą paskirtį (šviežių produktų rinkai/pramoniniam perdirbimui);
 - b) sodų retinimas.
 3. *Pardavimo taisyklės*
 - a) konkrečios derliaus nuėmimo pradžios, pardavimo išdėstymo datos;
 - b) minimalūs kokybės ir dydžio reikalavimai;
 - c) paruošimas, pateikimas, pakavimas ir žymėjimas pirmame pardavimo etape;
 - d) produkto kilmės nurodymas.
 4. *Aplinkos apsaugos taisyklės*
 - a) trąšų ir mėšlo naudojimas;
 - b) augalų apsaugos produktų ir kitų derliaus apsaugos būdų naudojimas;
 - c) augalų apsaugos produktų ir trąšų didžiausio likučio kiekis vaisiuose ir daržovėse;
 - d) šalutinių produktų ir naudotos medžiagos šalinimo taisyklės;
 - e) pašalintų iš rinkos produktų naikinimo taisyklės.
 5. *Pašalinimas iš rinkos*
 - pagal 23 straipsnį priimtos taisyklės, laikantis 25 straipsnio sąlygų.
-

IV PRIEDAS

Neišsamus sąrašas dalykų, kuriuos gali apimti nacionalinis ir Bendrijos tikrinimas

- Atitikimas produktų standartams (7 ir 8 straipsniai)
- Gamintojų organizacijų pripažinimo sąlygų laikymasis (12 straipsnis)
- Veiklos plano įgyvendinimas (13 straipsnis)
- Pripažinimo plano įgyvendinimas ir pagalbos panaudojimas (14 straipsnis)
- Veiklos fondo valdymas ir veiksmų programos įgyvendinimas (ypač išsamiai tikrinamas viešųjų fondų panaudojimas) (15 straipsnis)
- Sąlygų, reglamentuojančių taisyklių išplėtimą ne gamintojams, laikymasis (18 straipsnis)
- Tarpšakines organizacijas, susitarimus ir taisyklių išplėtimą reglamentuojančių sąlygų laikymasis (19, 20 ir 21 straipsniai)
- Pašalinimo veiksmai (23 *et seq*)
- Tinkamas Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacijos mokėjimas (29 straipsnis)
- Pašalintų produktų tvarkymas (30 straipsnis)
- Prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklių taikymas (31 *et seq*).
-

V PRIEDAS

Bendrijos skiriama pašalinimo kompensacija

Prekybos rinkoje metai	<i>(ekiu/100 kg)</i>					
	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	nuo 2002
Žiediniai kopūstai	9,34	8,88	8,41	7,94	7,84	7,01
Pomidorai	6,44	6,12	5,80	5,47	4,83	5,15
Obuoliai	10,69	10,32	9,94	9,56	8,81	9,18
Vynuogės	10,69	10,15	9,62	9,08	8,02	8,55
Abrikosai	18,90	17,95	17,01	16,06	14,17	15,12
Nektarinai	17,39	16,52	15,65	14,78	13,04	13,91
Persikai	14,65	13,92	13,18	12,45	10,99	11,72
Kriaušės	10,18	9,82	9,46	9,10	8,39	8,75
Baklažanai	5,29	5,02	4,76	4,49	3,97	4,23
Melionai	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Arbūzai	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Apelsinai	14,33	14,26	14,20	14,13	14,00	14,07
Mandarinai	16,15	15,52	14,89	14,26	13,00	13,63
Klementinos	12,74	12,79	12,84	12,90	13,00	12,95
Sacumos	10,49	10,99	11,49	12,00	13,00	12,50
Citrinos	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

VI PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 1035/75	Šis reglamentas	Reglamentas (EEB) Nr. 1035/75	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis	17 straipsnis	28 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis	18 straipsnis	29 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis	18a straipsnis	24 straipsnis
4 straipsnis	—	19 straipsnis	—
5 straipsnis	4 straipsnis	19a straipsnis	—
6 straipsnis	5 straipsnis	19b straipsnis	—
7 straipsnis	6 straipsnis	19c straipsnis	—
8 straipsnis	7 straipsnis	20 straipsnis	—
9 ir 11 straipsniai	8 straipsnis	21 straipsnis	30 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis	22 straipsnis	31 straipsnis
12 straipsnis	9 straipsnis	23 straipsnis	32 straipsnis
13 straipsnis	11 straipsnis	24 straipsnis	33 straipsnis
13a straipsnis	—	25 straipsnis	34 straipsnis
13b straipsnis	—	26 straipsnis	35 straipsnis
14 straipsnis	14 straipsnis	27 straipsnis	36 straipsnis
14a straipsnis	—	31 straipsnis	43 straipsnis
14b straipsnis	—	32 straipsnis	45 straipsnis
14c straipsnis	—	33 straipsnis	46 straipsnis
14d straipsnis	—	34 straipsnis	47 straipsnis
14e straipsnis	54 straipsnis	35 straipsnis	—
14f straipsnis	—	36 straipsnis	52 straipsnis
14g straipsnis	—	36a straipsnis	52 straipsnis
15 straipsnis	23 straipsnis	37 straipsnis	49 straipsnis
15a straipsnis	—	38 straipsnis	44 straipsnis
15b straipsnis	18 straipsnis	40 straipsnis	—
16 straipsnis	—	41 straipsnis	58 straipsnis
16a straipsnis	—	42 straipsnis	58 straipsnis
16b straipsnis	27 straipsnis		